Curierul

Anul 2 Nr. 6 IANUARIE - MARTIE 1982 Santa Clara - CA. 95052

ORGAN AL CONGRESULUI NATIONAL ROMÂN-AMERICAN Red: P.O. Box 95 Santa Clara CA. 95052

VINTILĂ HORIA

RĂSPUNDERI INEVITABILE

Mazilirea lui Leonte Răutu pune în plină lumină o seamă de probleme direct legate de cultura românească și, prin contrast, de filosofia sau de ideologia care ne-au fost impuse în ultimii treizeci și mai bine de ani și de logica răspundere derivată din această situație. Poporul român, dela țăran până la cel mai înalt intelectual, a fost supus unui proces de descompunere și de distrugere la care, până acuma, a rezistat cum a putut, ca o corabie în furtună, atacată de toate părțile de valuri uriașe, în mijlocul unei mări fără ieșire nici posibilitate de scăpare. A înfruntat furtuna, și acuma, cu pânzele sdrențuite, cu catargele căzute, cu apa intrată în cală, cu marinarii aruncați peste bord, cel puțin în parte, în mare parte, navighează către un țărm incert, smulsă din portul ei natural, dorind să-l regăsească, dusă însă mai departe, către alte furtuni sau către vreun disperat țărm de pierzanie, de către aceeași falși căpitani de apă turbure care au cârmuit-o către această vâltoare.

Cine știe nu numai de foametea din Țară, care dă socoteală de un mod absolut greșit de a face politică, "la politica del mal governo" pictată la Siena de un pictor dela sfârșitul Evului Mediu, cine stă de vorbă cu tineri intelectuali de origină socială sănătoasă, recent fugiți din România, cine n'a pierdut contactul cu nava rătăcitoare și suferindă, cine știe de toate aceste mizerii dar știe, în acelaș timp, de unde pornesc toate, nu poate să nu-și pună problema răspunderii tuturor acelora care au condus acțiunea de anihilare a poporului român în aceste decenii de groază. Aceeași problemă se va pune și în Rusia, care de mai bine de șaizeci de ani înfruntă aceeași furtună, acelaşi neomenesc proces de destrămare a unor valori umane fundamentale, fără de care un popor nu mai este el însuși, ci o namila fără suflet.

Iată-ne deci, după atâta amar de timp, în fața unor socoteli pe care cineva, până la urmă, va trebui să le dea, în curând, în Polonia de pildă și apoi pretutindeni unde, din Cuba până la Moscova și din Estonia până în Afganistan, omul a fost încapsulat într'un univers fără ieșire, încercuit, violat, denaturat, silit să devină neom în numele unei ideologii liberatoare care a însemnat nici mai mult nici mai puțin decât o tehnică de distrugere, cea mai teribilă la care a fost supusă ființa omenească de când există pe pământ. Intre intelectualul prost organizat in interior, tinzând exclusiv către cucerirea puterii, cum a fost Lenin, un pseudofilosof încărcat de prejudecăți și mâncat de imposibilitatea de a cunoaște, și bazbuzucul tiranic, fiară însetată de sânge și de putere, care a fost Stalin, conducătorul comunist a avut întotdeauna la îndemână aceste două modele pe care le-a putut alege și aplica vieții politice în oricare din țările supuse cu sila regimului marxist. Nu a existat altă posibilitate de a fi în politic. Scopul aparent al revoluției (mă refer la revoluția comunistă, a treia din era revoluțiilor, prima fiind revoluția puritană din secolul al XVII-lea iar cea de a doua revoluția franceză dela 1789, strict legate de acelaș fir, aparent liberator, în realitate strangulator) a fost liberarea clasei muncitoare și trecerea ei dela o stare de asuprire la o stare de conducere. Știm astăzi, și ar fi de ajuns să citez aici atât cartea lui Ludwig Reichhold "Abschied von der proletarischen Illusion", Frankfurt 1972 cât și "A new Science of Politics", de Eric Voegelin, Chicago 1967, ca să stabilim un fel unitar și logic de a interpreta conceptul de revoluție,

ştim astăzi, zic, că proletariatul n'a putut juca niciodată niciun fel de rol, nici măcar în revoluţia sovietică, condusă şi organizată din secolul al XIX-lea şi până astăzi de nişte intelectuali burghezi, aceeaşi care au făcut şi revoluţia franceză. Nişte intelectuali, instrumente şi ei ai unei utopii mai vechi, inspirată de un mod greşit de a gândi. Voegelin îi numeşte *gnostici* şi-i putem deci întâlni în luptă, de pildă, împotriva creştinismului, din momentul însuşi în care Iisus şi-a spus mesajul şi, imediat după aceea, din clipa în care Sfântul Pavel a început să-l răspândească în lume. E curios cum, subt un aspect politic în general, *gnosticii* dela rădăcina celor trei revoluţii au proclamat întotdeauna necesitatea de a ucide regii, de a distruge familia şi proprietatea privată şi de a lupta împotriva Bisericilor organizate, cea catolică în Anglia şi Franţa, cea ortodoxă în Rusia şi România. O politică mai mult decât constantă, teribil de consecventă cu ea însăşi, însă dedicată răului, pornită de pe o bază uşor de descoperit în secolul al XVIII-lea, mai uşor de pus în lumină după 1917, iar în România după 1948. E vorba de o filosofie montată pe un fel de fals spiritualism, controlabil cu ajutorul ştiinţei şi al filosofiei (prima gnoză era o religie demonstrabilă din punct de vedere filosofic-raţional şi ştiinţific), devenite din ce în ce mai materialiste, chiar şi în acele perioade de timp în care arhitecţii gnozei continuau să frecventeze religiosul, însă într'o perspectivă strict esoterică a filosofiei şi a politicii. Ar fi multe de istorisit pe această temă, ceeace vreau să pun în evidenţă este faptul, astăzi vizibil, al unei întoarceri pe dos a gnozei de către însăşi evoluţia ştiinţei şi a filosofiei. Tot ce s'a creat în secolul al XX-lea a fost antignostic, în sensul materialist sau determinist al cuvântului, atât în fizică sau în biologie, cât şi în astronomie, pe măsura, aş zice, în care faptele însăşi, istoria cotidiană, dădeau socoteală de greşala fundamentală care făcea din ţările supuse gnozei marxiste nişte autentice cloace infernale, atât de clar descrise de Ezra Pound în "Pisan cantos" şi prevăzute de Dostoievski în "Posedaţii".

Răspunderea se întinde deci pe mai multe secole. Cum şi de ce, pe ce bază umană, au fost posibile ororile revoluţionare, atât cele perpetrate de puritanii lui Cromwell, cât şi cele de sub revoluţia franceză, sau milioanele de morţi ale celei de a treia revoluţie? În numele cărui adevăr au fost înfăptuite acele crime fără iertare şi fără justificare? Din punct de vedere creştin, cineva spunea la Madrid, fiul uneia din cele 12.000 de victime ale lui Santiago Carillo, ucise din ordinul lui în satul Paracuellos del Jarama, în faza ultimă a războiului civil: Eu pot ierta, însă nu pot uita.

Mă întorc deci la Leonte Răutu şi la toţi cei care au ales libertatea treizeci de ani după ce au deformat chipul unui popor întreg. Incepând cu limba pe care au stricat-o în scris şi în vorbire, cu scopul evident de a priva un popor de felul lui cel mai autentic de a se spune, cum scria Heidegger, şi sfârşind prin a-i distruge literatura cultă şi populară, de a-i întoarce pe dos omenia însăşi, transformându-l într'o societate de nemultumiţi cârcotaşi şi duşmănoşi, şi terminând cu foamea materială care scoate la lumină aceeaşi greşală de calcul fundamentală: o filosofie artificială, strâmb materialistă (când omul e om tocmai pentrucă a fost capabil să creadă într'o realitate metafizică), încurcătoare de iţe şi de destine, distrugătoare de suflete, dar şi de câmpuri, pustiitoare de cultură, dar şi de grâne. Toată lumea, afară de gnosticii dela putere, suferă de foame spirituală şi materială în toate ţările supuse regimului comunist. Şi nimeni nu e capabil să îndrepte lucrurile, nici într'un fel, nici într'altul, pentrucă eroarea e la bază, fundamentează sistemul, iar lucrurile sunt făcute acolo nu ca să meargă mai bine ci din ce în ce mai prost, până la anihilarea totală a umanului din om.

Dar în faţa acestui genocid cu două capete, spiritual şi material, cine va lua cuvântul acuzator? Cine va trage la răspundere morţii şi viii pentru rugurile multitudinare ridicate de Cromwell, pentru ghilotina şi teroarea dela Paris, pentru gulagurile fără sfârşit, pentru scriitorii măcelăriţi în fundul închisorilor, pentru drama fără nume românesc dela Piteşti, pentru Afganistan şi pentru Cuba, pentru Nicaragua şi pentru măcelurile din El Salvador, pentru asasinatele din Argentina şi din Chile de pe vremea lui Allende şi a guerillei comuniste? Cine va putea vreodată să le facă uitate, pentrucă de iertat ne va fi mai uşor din perspectiva noastră creştină, antignostică, de pe care ridicăm astăzi, pentru cei de mâine, acest prim glas de acuzare?

Vintilă HORIA

STAN M. POPESCU

Comunismul din America Latina a mai gasit un aliat

Până în prezent comunismul din America Latină a avut doi aliaţi credincioşi, pe care i-a câştigat fără niciun efort: 1. "Ultra-Liberalii" şi marxiştii strecuraţi în guvernele Statelor Unite, şi 2. Preoţii "lumii a treia", cu faimoasa lor "teologie a eliberării". Pentru ca cetitorul să aibă o idee mai clară, vom face un rezumat asupra acestor doi fideli slujitori ai Uniunii Sovietice, apoi vom descrie pe scurt cine este al treilea aliat.

1. In ultimele guverne americane (sperăm ca Reagan să fie mai realist) s'a strecurat un grup de "sfetnici", sau "consilieri" "ultra-liberali" şi marxişti, "specialişti" în afacerile latino-americane. Majoritatea au ieşit de pe băncile facultăţii de sociologie a Universităţii Harvard. In timpul guvernului Carter, grupul de consilieri a fost condus de o cunoscută marxistă americană, Patricia Derian. Aceasta, împreună cu o echipă de "specialişti" pro-marxişti, au obţinut sprijinul celor două mari ziare americane: "Washington Post" şi "New York Time". Având relaţii foarte strânse cu "Liga Drepturilor Omului" (doi dintre membrii sunt marxişti) a început o campanie de calomnii contra tuturor regimurilor militare (autoritare) din America Latină, şi a făcut presiuni asupra guvernului Carter pentru a lua măsuri de pedepsire contra acestor ţări (Chile, Uruguay, Brazilia, Paraguay, Bolivia, Nicaragua, Argentina). Inţeleapta "sfetnică" Patricia Derian reuşise să convingă guvernanţii americani că adevăraţii duşmani ai Statelor Unite nu erau Rusia, China şi Cuba lui Castro, ci ţările Americii Latine. Primul rezultat pozitiv l-a avut acum doi ani, când Nicaragua a fost invadată de trupele lui Fidel Castro şi agenţii sovietici, iar sub diferite numiri de eroi (patrioţi din Nicaragua) au reuşit să atragă câţiva nemulţumiţi, iar în câteva luni, numai, această ţărişoară se transformă în republică comunistă. Acum şapte luni, şeful partidului comunist din Argentina, în şedinţă solemnă, în faţa lui Brejnew şi a celorlalţi şefi comunişti din lumea întreagă, a declarat în mod solemn că va lupta pentru a urma exemplul Nicaraguei. Imediat după aceea, mercenarii cubani şi agenţii sovietici au început lupta de comunizare a Salvadorului. Cu ţările din America de Sud, sfetnicii lui Carter nu au reuşit să facă acelaş lucru. Sunt mai îndepărtate şi mai puternice. Afară de aceasta, se susţin reciproc. Acum, atacurile comuniste – după ce vor reuşi să ocupe şi Salvadorul – se vor îndrepta spre Guatemala şi Honduras. Proximul pas va fi Columbia, Peru şi Venezuela.

2. Al doilea aliat, preoţii "lumii a treia", susţin din toată puterea infiltraţia marxistă în America Latină. După cunoscutul consiliu din Medellin, s'a format o întreagă generaţie de preoţi, decişi să lupte pentru "dreptatea socială pe pământ" şi să se inspire din Marx şi Engels. Au publicat Biblii elegante, cu portretul lui Fidel Castro, Lenin şi Stalin (în locul Mântuitorului), au falsificat textul original al capitolelor principale, au împodobit multe biserici cu portretele lui Castro şi "Che" Guevara, iar unii dintre ei, fără să se gândească mult, au aruncat hainele preoţeşti şi au plecat în Cuba ca să se antreneze ca luptători de guerrilla (terorişti), apoi s'au întors cu paşapoarte false în ţările respective şi au început să conducă tinerii înscrişi în asociaţiile catolice parohiale, pentru lupta de guerrillă. Acest lucru s'a întâmplat în Chile, Brazilia, Argentina, Uruguay, etc. etc. Autorul acestor rânduri a văzut studenţi-preoţi care mai târziu s'au transformat în preoţi-terorişti. După înfrângerea terorismului comunist din aceste ţări, preoţii terorişti s'au refugiat în Mexico, Franţa, Germania, Spania şi Cuba comunistă.

Acum de curând, datorită presiunii exercitată de Statele Unite, guvernele militare anti-comuniste au fost nevoite să primească din nou preoţii-terorişti pe teritoriul ţărilor lor. In Argentina apar zilnic în biserici broşuri comuniste semnate de preoţii lumii a treia, promiţând un nou val de terorism, iar un post de televiziune a fost ocupat pentru câteva minute, lansându-se o proclamaţie a teroriştilor. Multe încercări a făcut Papa Paul VI, şi mai ales Ioan Paul I, iar acuma, actualul Papă Ioan Paul II, ca să repare răul făcut cu acel consiliu din Medellin (acum vreo 15 ani) când s'a produs sciziunea Bisericii Catolice, dar numai cu greu se mai poate repara ceva.

3. Acum o lună şi ceva, pe firmamentul politicii latino-americane din senin a apărut al treilea aliat al comunismului: Franţa. Odată ajuns la putere, Mitterand a invitat partidul comunist francez să facă parte din guvern (ca pe vremuri, Leon Blum, cu "frontul popular"), şi a hotărât să ia parte activă la comunizarea Americii Latine. Intâi, s'a

(urmare pg. 25)

IOAN I. MIREA

Z I C E R E

LEGE

articolul unu:
cine izbeşte cu pumnu
(ca măgaru cu copita),e tare
- el are drept să omoare;

articolul doi:
nimeni sa nu-şi aducă aminte
de ce-a fost înapoi;

articolul trei cu anexe
decide ca îngerii să aibe sexe,
să fie daţi din firide afară
şi aripile să le fie arse în zmoală;

articolul patru e cel mai clar:
- înţelepţii şi cei ce se´nchină
cu lanţuri legate de mână
să fie zvârliţi în groapa cu var;
şi chiar adormiţi
să fie păziţi...

articolul cinci să aleagă
o altă lume de lumea întreagă;
o parte să geamă cu turma la abator
restul să coacă pâinea în sânge şi nu în cuptor.

articolul şase cu conţinutul secret e cu virări
prin labirint cu prăbuşiri şi cu închinări;
- cântecele nu se mai cânt pe aceleaşi viori;

articolul şapte,înscris în istorie
se aplică din August
ca România condamnată s´o ştie...

PROCES:

domnule judecător,condamnaţi-mă, - am ucis
cu siguranţă că am ucis!
sunt vinovat,am răscolit
pletele negre ale fecioarei care m´a învins
şi dacă m´a urmat
cu mersul curat
şi cu degetul strâns de inel,
să nu fiu iertat!
degetul acela de inel aprins
i l-am sărutat;
domnule judecător,ce să mai spun?!
- rezemându-i capul pe piept
arzând,poate eram nebun;
este drept,îmi miroseau mâinile a sevă şi clorofilă
pe ea am strâns-o în braţe ca pe prima copilă,
strivită,copila începe să fie acum bătrână
şi nu prea, - numără 50 de ani peste o săptămână;

o,domnule judecător,vina mea mare
e că rupeam noaptea din grădina ei câte o floare
îi adunam ochii şi sprâncenele
şi-i sorbeam rar râsul,dar mereu lacrimile;

ah,ilustre judecător,mereu am ucis
sărutând mieii la porţile abatorului
şi iar şi iar
i-am ajutat s´ascundă de măcelar;
prin păduri,n´am urmărit fiarele
cerbilor,nu le-am rupt coarnele;
cu cristale de rouă curată
mi-am spălat fruntea scuipată;
de câte ori,de câte ori n´am ucis!
mereu am ucis!
- ce nu era al meu - hoţ de stele -
am adunat în vis;
am retezat fire de iarbă
şi le-am pus în iesle la cai
am spart vechi cochilii de scoici
am desfăcut cerul din copci
şi-am atârnat stele´n scai;
câteodată am alungat muştele
care îmi sugeau din răni sângele
însă nu-mi aduc aminte,domnule judecător,
ca s´o fi întins laţuri să prind vreun cocor.
şi-acum ucid,domnule judecător!
pentruca să uit,să nu mai văd lumea
şi lumea să nu mai vadă
am întins mâna
şi,pe sus,am alungat luna
şi´ndată când ochii închid
sub bolţile mici de sub ploape
alte lumini se aprind
în alte galaxii pierdute în vid;

o,nu! nimeni n´ar fi putut ca mine
printre pulberi şi crime
răstignit pe cruce, - să uite să´nchine;

eu - ucigaşul,
strângeam în braţe grâul în snop cu cosaşul
eu,domnule judecător,nu ca oricine
negăsind pe nimeni,m´am ucis pe mine;
eu,domnule judecător,cel ce ucid
condamnat,singur în braţe mă prind....

VERDICT

în concluzie,pe întuneric,aşa,cu toate luminile stinse,
domnule judecător,domnilor juraţi,
unanim,vă cer să mă condamnaţi;
în cronică,las spaţiu pe care,ca timpul să nu-l reteze
acuzarea va trebui să-l semneze:
1..
(pentru cozile de topor)
2..
(pentru impostor)

3...
(pentru slugi şi călăi)
4...
(pentru eternii,prea măriţii lingăi)
5,6,7 ecetera
cu ghiotura...................................

Chars,1980

IOAN I. MIREA

PETRE BRĂTAN

ITINERAR FĂRĂ IESIRE II

Molotov şi Vâşinski,cei doi "procurori" ai politicii externe sovietice,îşi termină cariera după ce de la tribuna O.N.U. acuză pe foştii aliaţi - Statele Unite ale Americii şi Marea Britanie (de Franţa nici nu se sinchisesc) - de "trădători fascişti" şi nici mai mult nici mai puţin,de "colaboratori cu nazismul". Pactul de înţelegere dintre Rusia Sovietică şi Germania,semnat la Moscova de Molotov şi Ribentrop,urmat apoi de telegramele de "calde felicitări" schimbate între Stalin şi Hitler,e dintr'odată şters din analele istoriei. Focare de"război cald sunt deschise pe tot globul. Iar când se întâmplă ca vreo personalitate de mare responsabilitate politică internaţională să se opună Rusiei,ca Preşedintele Kennedy de exemplu,atunci se pun în mişcare toate variantele lichidărilor,cu scopul de a netezi calea de cei care se opun obiectivelor de atins ale conspiraţiei mondiale. "Brigăzile roşii" una din multele variante ale terorismului conceput de Moscova şi instruite în mai multe ţări satelite sau "prietene" sunt cele care terorizau în Germania sau îl judecau în Italia pe democrat-creştinul Aldo Moro,condamnându-l la moarte şi executându-l conform planului dinainte stabilit.

Infrângerea nejustificată din Vietnam,abandonarea Chinei naţionaliste,spălarea pe mâini de Şahul Iranului,proteste cu măsuri represive simbolice cu privire la invazia tancurilor ruseşti în Afganistan,târguirea până la umilinţă cu bărbile îmbibate de sânge şi petrol iraniene care de luni de zile deţineau ostateci diplomaţi fără apărare,ca să pomenim numai atât,a traumatizat dar a şi determinat se pare,îndoiala ţărilor care au crezut cu fidelitate în alianţa cu Statele Unite şi mai ales a trezit poporul american aflat pe muchia prăpastiei. Marea massă americană şi-a dat seama că pentru interese oportuniste nu se poate sacrifica ce e sigur - amicii - pentru a contracta bunăvoinţa inamicilor. Poporul american şi-a mai dat seama că intransingenţa,fără intrasigenţă,e modul periculos sub care se ascund poziţii pierdute. INTRANSIGENTA,implică o măsură morală strict obiectivă a unei condiţii ultime,de unde nu se mai poate ceda.

Un curent nou,de revizuire politică generală,de regenerare,de recâştigare a unui prestigiu pierdut,a dus la alegerea Preşedintelui Ronald Reagan şi,cum era şi firesc,la primeniri majore radicale. Noul Preşedinte, om decis,s'a anturat de o administraţie viguroasă,dar s'a şi oferit ocazia de a fi măturată din Senat pleava adusă de vânturile stângiste. Alegerea domnului Ronald Reagan cu o majoritate impresionantă de voturi,s'a făcut într'un climat din care n'au lipsit ţesăturile "internaţionalei" întreţinută de presă,de coloanele de "dezinformatori",de cameleonii politici sau"culturali" care uneltesc destabilizarea lumii. Elanul,regăsit spontan, tonic,în structura şi rezervele americane, pot dovedi odată mai mult că forţele sale se regrupează pe toate planurile spre a marca o nouă fază în evoluţia evenimentelor contemporane. De la început însă,Preşedintele Ronald Reagan se găseşte în faţa colosalei "armate roşii" concentrată în inima Europei,în faţa massei de blindate şi de rachete care depăşesc de câteva ori pe cele americane,când flota de război sovietică cutreeră nu numai apele Mediteranei ci şi toate oceanele unde submarine atomice ruseşti depăşesc de 12 ori pe cele americane,când "armatele eliberatoare prin masacru" din Afganistan sunt la porţile Golfului Persic,când în America Latină "massele populare" lansate după transportina cubaneză seamănă dezordine şi panică voită de Moscova aproape pretutindeni. La simpla iniţiativă a Casei Albe,după instalarea noului preşedinte,de a stinge focarele "revoluţionare de pe Continentul de Sud",şi iată că "arsenalul nevăzut" manipulat din umbră de Kremlin intră în funcţie şi se declanşează sălbatec. Executantul "de serviciu" e John Hinkley,"fiul unui om de afaceri cu întinse relaţii",şi după ce descarcă întreaga încărcătură de cartuşe "dum-dum" în omul cu răspunderea cea mai mare nu numai asupra destinului Americii (care e şi patria ciniciului atentator) ci şi a lumii întregi,tânărul răsfăţat,simulând demenţa e purtat prin "spitale de psihiatrie",pentru a-l considera la nevoie "nebun". Apoi,pentru a se creea un argument coloanei de "dezinformatori",pe când Preşedintele Statelor Unite era încă întins pe masa de operaţie,Hinkley e azvârlit de presa convertită,angajată de oficine specializate în a falsifica adevărul,în rândurile unui grup "nazist" american (care s'a dovedit că nu există),astfel încât "filiera internaţio

→

nală a subversiunilor",recunoscută chiar de Reagan,să nu i se recunoască telecomanda de proveniență rusească. Pentru a "demistifica ipotezele "prin care administrația Reagan "orbită de un antisovietism primar" și deci dacă "terorismul există",atunci "trebue lovit în extremismul de dreapta înainte de a lovi în castrism" și în moscovitism, Paul Henry și Hansen Cotta formulează trei clare întrebări :

- Cum a știut Hinckley că Președintele Reagan trebuia să iasă pe o ușă dosnică a hotelului Hilton,unde pronunțase un discurs sindicaliștilor A.F.L. - C.I.O. ?
- Cum a reușit Hinckley să pătrundă în zona ziariștilor ?
- ...A vrut el cu adevărat să atragă atenția tinerei actrițe Jodie Foster,de care pretinde că era îndrăgostit ?

Nebun,nazist,îndrăgostit,-trei subtile deturnări de la adevărata pistă a atentatului care deci ar putea fi considerate că îndeplinesc condițiile unor stări anormale.

Si cum presa e cea dintâi grăbită să întreţină subtilul păenjeniș al dezinformărilor,presa aceasta "specializată" va intercala pe calea care duce la atentat,spre a acoperi adevărul,un val compact de "circumstanțe atenuante". Numai că atentatul comis de Hinckley intră în rândul atentatelor politice cu scopul de a elimina pionul cel mai important din arena internațională. Si nu pe altcineva,ci pe Președintele "purificator al răului mondial". Bun trăgător,unde s´a antrenat Hinckley să țintească fără greș ? Din șase focuri descărcate în câteva secunde,din care patru au mers în plin, cu precizie. Iată un "îndrăgostit" palpitându-i inima după Jodie Foster pe care,nepăzită de nimeni,n´a încercat s´o vadă niciodată,în schimb,datorită anturajului,"putea obține informații de primă mână" în ceeace privește mișcările de la Casa Albă,care e atât de păzită. In seara atentatului,fratele lui John Hinckley era invitat să dineze cu fiul vice-președintelui George Busch.

Dacă din nefericire atentatul ar fi reușit,confuzia imediată ar fi fost incalculabilă. Primele clipe s´au văzut;au fost derutante,ceeace a determinat pe generalul Alexander Haig,cunoscător profund al "salturilor" rusești,să pretindă "comanda" țării depășind astfel atribuțiile constituționale ale vice-președintelui Bush. Dezinformatorii,din posturile lor gata de pândă,au și sărit arși să acuze pe generalul Haig de "uzurpator cu ambiția personală a loviturii de stat",ocolind abil calculele "pioase" ale Rusiei Sovietice,care,cu arma în mână e gata oricând să sugrume victima derutată.

Se înțelege de la sine că de aci încolo se vor ițele acestui atentat ratat să intre sub controlul ocult al dezinformării,care să-l explice întors pe dos,în nuanțe variate,toate plăzmuite,încât adevărul să ajungă atât de desfigurat încât justiția să nu mai știe ce să aleagă. Cum poate cineva să fie în stare să creadă în cascada "informațiilor" care mai de care în contradicție cu realitatea furnizate de surse "benevole",incompetente, pregătite să strecoare minciuna și falsul ? Să nu fi ajuns la urechile nimănui faptul că Uniunea Sovietică,pe față sau în ascuns,din 1917 până acum,decide în numele unei justiții absente,cine trebue să trăiască sau nu, cine să fie liber sau nu,cine să fie beneficiarii regimului sau să fie considerați trădători,dușmani ai clasei muncitoare,toți aceia care îndrznesc să critice abuzurile și carențele unui aparat de stat creat de ierarhiile comuniste ? Au fost undeva mai active plutoanele de execuție de cât în spațiul sovietic ? Cele 150 de milioane de victime inventariate provizoriu de Robert Conquest în "la grande terreur" trebuesc lăsate de o parte,cu țărâna în gură,pentru ca să se asculte numai conjurația marxistă care a reușit pretutindeni să vehiculeze o altă idee cu prize printre adepții neantului,IDEEA CULPABILITATII. Nici că se putea concepe ceva mai sofisticat,mai arbitrar,mai caustic,mai definitiv,ca această sodimică idee a culpabilității care rușinează ființa,până la anulare,până la amuțire și acceptarea condamnări. Că Președintele Reagan a ales ca soluție energică de a opune mijloace eficiente violenței sau riturilor de expansiune marxist-totalitare,aceasta e evident și clar.Intr´o altă variantă Papa Ioan Paul II a opus de două ori milenara filosofie creștină,constructoare de catedrale,filozofiei utopice marxiste,constructoare de GULAGURI;îndeajuns ca Moscova să-l considere "periculos" pentru expansiunea planului său de supuneri pentru ca Papa să nu devină o țintă preferată,urgentă,programată exterminării. In plus Papa e și de origină poloneză,deci o autoritate mondială la răscruce de evenimente. Ori,Polonia astăzi e unul din focarele,de punctele cheie din dispozitivul Kremlinului,care amenință să rupă cătușele supunerii la ordinele eterne rusești. Si,desigur,polonozilor nu li s´a șters din memorie "eliberarea frățească a puhoiului care le-a anexat jumătate patria Si cum Stalin întrebase "de câte divizii blindate dispune Vaticanul",netemându-se de "oștile cerului",iată că astăzi diviziile muncitorești creștine se leapădă de inexistenta bunăstare terestră importată de partidul comunist polonez din "paradisul zoaelor

→

roşii",răspunzând astfel la câte divizii e în stare să mobilizeze Cel care stă cu degetul întins pe cupola Capelei Sixtine pentru învierea sacrei Sale creaţii. Si cum în fruntea acestor oşti e virtual Ppa,calculele Kremlinului sunt simple : asasinarea Papei Ioan-Paul II. Simplu !

De data aceasta asasinul "de serviciu" e un turc "fanatic". Bineînţeles scenariul se repetă : şi el,turcul,e afiliat ca şi atentatorul Preşedintelui Reagan,unei organizaţii "fasciste" şi el,ca să i se piardă urma,e "îndrăgostit" prin Germania Federală, ba chiar "logodit" cu o prostituată a "brigăzilor roşii" care în loc de verighetă îi oferă pistoale,apoi e plimbat prin Spania, Alger,în trecere e dus doar aşa ca să-i spună "salla malek" colonelului Kadafi,de unde şi mai"naţionalist" se duce în Bulgaria într´o doară,numai ca să simtă cum miros trandafirii de pe valea Tunjei şi,mai ales,"mahmudelele de aur" pentru plata "ispravei"... In Italia,"filiala reţelelor roşii",îl aşteaptă ; turcul descarcă revolverul în plin în trupul Papei,pelerini îl prind,îl dezarmează,şi,predat poliţiei,turcul se declară "prizonier politic". Servind politica cui ?...Energic,tăcut,bine instruit,tenace,rezistent,abil,pe tot timpul anchetei turcul nu a lăsat să se întrevadă nici cea mai mică urmă de conspiraţie "organizată",înscrisă în ascunzişurile conştiinţei lui. Judecat,şi-a acceptat condamnarea şi nimic mai mult. Si,totuş pe faţa lui se pare că s´a aşezat "speranţa" că,aşteptând,"miracolele comuniste" care izbucnesc pretutindeni,va izbucni şi în Italia, când va fi decretat "victimă şi erou" şi...eliberat.

Lăsând mereu deschis itinerarul comunist expansiunii,itinerarul lumii LIBERE va ajunge să fie fără ieşire...

Privite în adânc şi analizate pe etape, sunt aceste previziuni pesimiste,fictive ? Nu ! Să lăsăm la o parte profeţiile probabile ale lui Nostradamus şi să privim mai departe,în linii generale,unele date ale stărilor actuale. S´au încheiat cele două SALT-uri cu privire la limitarea unor arme care,în fond,sunt armele decisive dintr´un eventual conflict. Ruşii au brodat atâtea propuneri încât experţii americani,unii dintre ei poate chiar fermecaţi de "şarmul slav",s´au pomenit înecaţi într´un potop de şirete ademeniri şi,mai mult turmentaţi decât lucizi,au semnat acordurile în condiţiile cele mai nefavorabile. Pe lângă faptul că,oficial,acordau Uniunii Sovietice avantaje care depăşeau la mare distanţă echilibrul de forţe dintre cele două blocuri,Moscova,călcând toate convenţiile stabilite,a profitat de confuziile administraţiei americane şi,pe tăcute,şi-a sporit considerabil stocurile de armament ofensiv. Ruşii au depăşit la ora actuală cele 5330 de dispozitive de lansare de misile,iar OTAN-ul a rămas la cifra infimă,încremenită,de 1512. Numai cu o singură parte din aceste guri de foc,Europa contrar presupunerilor lui seur John,e spectacular strivită. Dar cum în lumea liberă se mai găsesc minţi riguroase care să disece realitatea şi să demonstreze pericolul, atunci ruşii văzându-se descoperiţi,procedează la o manevră militară pe măsura lor. Anunţă cu zgomot asurzitor de presă,că vor retrage,ca semn de "bunăvoinţă pentru destindere" câteva divizii de blindate de pe frontul de răsărit. Imediat,respirând uşurate,toate departamentele diplomatice interesate se declară entuziaste şi recunosc,fără niciun temei "oferta generoasă a guvernului" condus de bagheta lui Brejnev. Nu a trecut mult timp ca să se constate că "decizia istorică" rusească a fost de fapt o altă pagină anexă la vechile trageri pe sfoară. Diviziile de blindate retrase,erau imediat înlocuite cu divizii proaspete,cu blindate noi,de tipul cel mai perfecţionat.

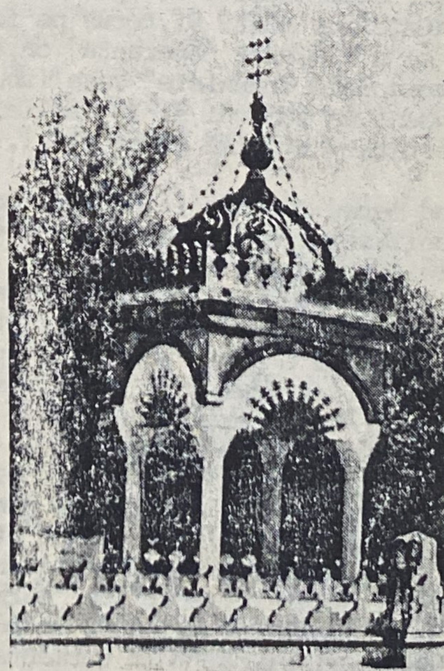
Acelaş lung lanţ : "ei cred - noi păcălim înoadă neîncetat za cu za.... E drept că,de desupt,massele nemulţumite din area comunistă clocotesc,şi oricât de mare e"vigilenţa" securităţii,reuşesc adesea să creeze politbiroului central dificultăţi neprevăzute,cu ecouri. Nemulţumiţi,ca toţi muncitorii de pe toată întinderea "lagărului socialist",muncitorii polonezi se revoltă şi se organizează cu curaj în "sindicate libere" cu scopul de a´şi apăra interesele lor şi ale Poloniei Ameninţările cu variante diverse ale "pumnului sovietic" îndreptat împotriva "polonezilor nemâncaţi",sunt cunoscute,demascate,şi nimeni nu mai crede că "imperialismul capitalist" provocator,le-a luat muncitorilor polonezi pâinea de la gură. Ameninţaţi de descoperirea flancului nordic al dispozitivului militar,şi de teama ca mişcările poloneze ar putea contamina şi muncitorii din alte ţări socialiste,sovieticii ocupă capete de pod în centrele vitale ale Poloniei "asigurând" în acel timp opinia publică mondială că Rusia "lasă libertatea guvernului de la Varşovia să rezolve singur dificultăţile economice şi problemele interne aşa încât ordinea şi prosperitatea socialistă (?!) să nu fie tulburată". Intre timp,manevrele forţelor pactului de la Varşovia care nu se mai terminau, au servit de fapt să acopere noi infiltrări de trupe şi de materiale menite să creeze noi baze sau să întărească efectivele militare

staţionate la Legnica, în Pomerania la Borne şi în Silezia la Swictoszow. Celor 25.ooo de soldaţi sovietici li s´au mai adăogat un puhoi de 50.000. Printre care patru divizii dotate cu T 72, ultim model de tank, iar misilele SS4 şi SS5 (cu un singur focos nuclear au fost înlocuite cu SS20, dotate cu trei focoase nucleare şi de la 150 de instalaţii pentru lansarea misilelor, ruşii s´au grăbit să mai adaoge 300. Instalaţiile radar sovietice, la care nu au acces decât efective de elită, speciale, şi de mare încredere, sunt în măsură să supravegheze întreg teritoriul polonez. Condiţiile pentru repetarea invaziilor de la Budapesta, Praga, Afganistan, etc., sunt deci minuţios pregătite şi pentru Varşovia...La cumpăna confuză a înţelegerii evenimentelor pe care le trăim s´a mai adăogat încă ceva, o formulă aburită, uşoară, ca orice vorbă aruncată în vânt. Ridicând din umeri se suspină : uf, argumente pentru a se difuza şi amplifica panica, frica şi ura!... Este adevărat, conflictele devin inevitabile imediat ce încrederea dintre parteneri a dispărut. Nimeni nu neagă pe semănătorii de panică. Ei sunt. Insă trebuesc mai de grabă căutaţi în rândurile "brigăzilor roşii", printre iniţiatorii atentatelor împotriva unui Preşedinte decis, a unui Papă vizionar, la sursele care ridiculizează fondul unor idei într´atât încât au creat frica până la umilinţă de a mai pronunţa cuvinte care definesc fondul unor concrete principii naţionale. Aşa dar pentru a nu se crea panică denunţarea "gulagurilor" reale, cu milioane de victime, a torturilor, a anexării de naţiuni şi de teritorii, a invaziilor, a genocidului, trebuesc să înceteze ? Pentru cine ? Pentru cei cu îngerii slabi ?! Trebuesc oare suportate cătuşele robiei în tăcere pentru a nu declanşa frica printre victimele programate ? Care sunt aceia care fac apologia panicii cu capul vârât în nisip ca să nu vadă că panica există ? De ce fug vietnamienii în condiţiile cele mai penibile pe care le-a cunoscut vreodată un exod ? Dar cei de dincolo de cortina de fier, - de ce fug ? Ce s´a petrecut în Cambodgia ? Petreceri euforice la ospăţul exterminărilor cu milioanele ? Pentru ce sindicatele libere poloneze au luat toate măsurile de a rezista în cazul în care când cei 800.000 de bocanci sovietici vor năvăli ca să strivească "Polonia rebelă", aşa de dragul fricii ? Domnul Fitterman a organizat şi a trimes în Polonia, în numele guvernului francez, mii de tone de alimente, în valoare de milioane de franci, pentru cine ? Pentru populaţia poloneză înfometată sau pentru întreţinerea trupelor ruseşti infiltrate în inima Poloniei Trupele ruseşti sunt acolo, ele au fost fotografiate şi filmate de un grup temerar de reporteri francezi. Alţi temerari s´au interesat de soarta alimentelor expediate în numele poporului francez şi n´au întâlnit măcar un polonez care să fi primit vreun colţ de pâine. In schimb s´a descoperit altceva: vagoane întregi de oi care să fie unele sacrificate imediat iar altele îngrăşate în preriile franceze ca apoi să fie trimese la abatoare de unde carnea lor va fi destinată marşeului pieţii comune. Pe când poporul polonez e sistematic înfometat (ca şi toate ţările din lagărul socialist) guvernaţii de la Varşovia primesc ajutoare alimentare (pentru cine ?), iar pe de altă parte exportă vagoane de cai şi ovine pentru a hrăni populaţia franceză supra-alimentată. Trebuesc denunţate sau nu asemenea cinice procedee ? Nu, pentru a nu semăna ura ? Sau pentru a acoperi uluitoarea realitate ?

Mâine desigur, va fi altă zi, dar tot ca azi. Itinerariul fatal se va învârti ca şarpele care îşi înghite coada şi de nu va fi nimeni ca să-l alunge, el va încolăci pământul, iar ieşiri libere nu vor mai fi.......

Europa, 1981

PETRE BRĂTAN

Aghcasmatar. Biserica episcopală din Curtea de Argeş

VLAICU IONESCU

BRANCUȘI ȘI TRANSCENDENȚA OBIECTIVATA III

3. PREMERGĂTOR AL UNEI NOI ERE A METALULUI

Sidney Geist observă printre altele că, prin opere de metal polisat, cum e "Muza", Brâncuși ajunge la o "modernitate", care anunță frumusețea metalic-lucitoare a unei noi epoci, epoca metalului inoxidabil. Prin această calitate, el se depărtează cel mai mult de orice primitivism, cum ar fi cel al epocii de piatră.

Ne îndoim că acest fel de considerații sociologice, care leagă opera lui Brâncuși de aspecte ale civilizației moderne, pot duce la pătrunderea și înțelegerea fenomenului Brâncuși.

Să încercăm a vedea care e sensul polisării în sculptura acestuia. Dacă observăm operele mai semnificative ("Cocoșul", "Noul Născut" și "Inceputul lumii" din Musée d'Art Moderne, Paris, apoi "D-ra Pogany" și "Pasăre în spațiu" din Muzeul din Filadelfia), constatăm că piesa polisată e pusă de artist pe o suprapunere de două, trei sau patru alte piese.

Criticii au trecut poate prea ușor cu vederea asupra acestui amănunt. Observam mai sus că sculpturile lui Brâncuși nu au o bază de susținere continuă, care să aparțină de "environnement", care să lege adică figura de spațiul fizic înconjurător. E interesant de văzut deci ce a pus artistul în loc, căci un suport trebue să existe, chiar dacă acesta e diferit de sculptura propriu zisă. Sunt aceste baze doar suporturi convenționale, sau fac parte organică, într'un anumit sens, din opera însăși? Privind cu atenție, nu putem ignora grija cu care Brâncuși a asamblat elementele componente, pentru a forma un tot armonios și plin de sens, atît prin formă și culoare cît și prin calitatea diferită a materialelor.

Faptul că Brâncuși își sculptează el însuși suporturile e în sine o revoluție în sculptură și nu e lipsită de implicații estetice.

Ni se pare că sensul artistic al acestor baze este similar cu cel al părții introductive dintr'o simfonie sau al uverturii dintr'o operă sau dramă muzicală. După cum această uvertură nu poate fi eliminată din opera muzicală, tot astfel, în cazul unei sculpturi de Brâncuși, nu poate fi ignorat piedestalul ales deliberat de artist.

Să observăm – în cazul D-rei Pogany – cum eflorescența de curbe de care am mai vorbit, care cresc unele din altele pe bronzul polisat, sunt pregătite "tematic", pe un ton mai aspru, mai primitiv, mai "terestru", în partea de lemn a piedestalului, tot printr'un ritm de curbe. Trecînd acum la "Cocoș", putem vedea că atît partea de piatră, cît și cea de lemn, prezintă crestături de planuri în zig-zag, asemenea celor care apar în piesa de bronz polisat.

Tema principală a operei e anunțată în uvertură. Nu se poate să nu fim frapați de unitatea de concepție a elementelor suprapuse, chiar cînd prezintă contraste de culoare și materie.

Sensul ascuns al acestor ansambluri ni se pare a fi exprimarea plastică a suprapunerii ierarhice a planurilor existențiale, sau a corpurilor din care, după tradițiile vechi, e compus omul, dela corpul fizic, material, pînă la centrul spiritual propriu zis.

Partea polisată – fie că e de bronz, oțel, marmoră sau lemn de aleasă extracție – e destinată să exprime un sumum existențial, o culme dintr'o ordonare ierarhică, o monadă dotată cu excelență, totul vrînd să oglindească atît constituția omului, cît și componentele metafizice ale universului.

Folosirea materialului dur polisat nu are explicație în urmărirea ambianței moderniste, futuriste sau astronautice, o eleganță pură, antiseptică, proprie civilizației producătoare de obiecte nichelate, sclipitoare și inoxidabile. In epoca noastră nu lipsesc astfel de obiecte de artă. Le vezi la orice pas ca decorații exterioare sau interioare, cerute de însăși arhitectura modernă. Dar ele rar depășesc acest nivel: cel al decorației. Cu regret putem spune că nici societatea nu prea simte deosebirea fundamentală dintre un obiect limitat la funcția decorativă și o adevărată operă de artă.

Piesa polisată în sculptura lui Brâncuși se vrea distinsă de cele inferioare, peste care domnește ca suverană, vrînd parcă a-și afirma natura distinctă, acel "ganz andere", propriu unei lumi de taină. Este partea permeabilă la lumină și care devine ea însăși un focar răspînditor de lumină, asemenea spiritului, care e permeabil lumii ideilor și poate să le reflecte, la rîndul său, transmițîndu-le lumii exterioare.

→

Și iată acum un alt amănunt, niciodată remarcat de către critici. Brâncuși însuși a descoperit, în cadrul limbajului său ideografic, o modalitate de a distinge între funcția receptivă a spiritului – de participare la lumea atemporală și aspațială – și funcția sa expansivă, de transmitere și manifestare în lumea spațio-temporală.

E clar că aceasta din urmă este exercitată de formele prin excelență spațiale: volume ale căror convexități dispersează lumina în spațiul din jur. Pentru prima funcție însă, cea de participare la lumea aspațială a Logosului, soluția a fost mai dificilă. La început, cum e cazul în "Prometeus", pe ovoidul capului, el reliefează arcurile sprîncenelor, care se unesc cu nasul ca două curbe ce se îmbină la vîrful acestuia, desenînd litera "gama" sau simbolul zodiei berbecului. Ideografic. această formă e ca o pîlnie larg deschisă, așteptînd parcă să primească ceva de sus, pe care apoi să-l concentreze către un punct central, unde curbele se întîlnesc. Titlul însuși e semnificativ, căci Prometeu e cel care ia focul din lumea zeilor și-l aduce pe pămînt.

O altă soluție datează, ca și "Prometeus", din 1911. Este "Pasărea măiastră". Și aceasta, ca și eroul din mitul grec, se înalță spre soare să prindă în cioc ceva din lumina și focul acestuia. Aici partea "receptivă" e ciocul pasării, făcut prin două planuri care se deschid după forma aceleași litere gama (semnul Aries). Aici se mai adaugă în mod subtil și relația asociativă gură, cuvînt, deci lumea Logosului sau a Ideilor pure.

Deja în 1912 și apoi în 1915, "Pasărea măiastră" capătă o formă mai elongată, iar gîtul nu mai e curbat spre orizontală, ci se înalță direct spre cer (1). Dar schimbarea și mai semnificativă e la ciocul pasării, care e mult mai larg deschis.

Soluția definitivă va fi obținută cînd această deschidere va da naștere la o pură secțiune plană.

Această secțiune plană de formă ovală apare atît la "Noul născut" (două variante în bronz din 1915), cît și la toate variantele "Pasării în spațiu" începînd din 1923 pînă în 1940.

Această secțiune plană, parte terminală superioară a corpului pasării este locul unde volumul încetează de a mai fi volum, locul adică unde spiritul (simbolizat de pasăre) atinge planul de dincolo de spațiu și timp. Brâncuși găsește în sfîrșit soluția sculpturală care să exprime poziția ontologică a spiritului, ca loc de interferență a două lumi, asemenea suprafeței de oglindă a apelor, unde valurile mentalului s'au calmat cu desăvârșire (după o definiție binecunoscută a lui Patanjali a ceea ce e Yoga) și unde deci se poate capta forma cea de dincolo de forme și firea cea de dincolo de fire.

Proprietatea spiritului ca receptacol gnostic al revelației apare exprimată și în forma extrem de simplă a sculpturii "Cupa lui Socrate". Pusă de artist pe o "Coloană fără sfîrșit" (cu trei romboizi întregi), ea apare ca un receptor de unde, ca acele emisfere uriașe, cu care astronomii detectează radio-semnale cosmice.

Sub formă de ovoid trunchiat la vîrf, aceeași idee e intruchipată de sculptura "Torsul unei fetițe". La Brâncuși, forma de cupă sau de tors feminin – ca receptacol – transcende implicațiile sexuale și păstrează mai mult aspectul gnostic, după cum sensul adînc din "Cîntarea Cîntărilor" e mistic și nu erotic.

Nici sculptura "Puiul de pasăre" nu face excepție cu privire la această nouă descoperire a lui Brâncuși. Se adaugă aici aluzia la puritatea noului născut (sau la "nașterea secundă" mistică) ca o condiție a stării de receptivitate gnostică.

Testoasă sburătoare, 1940-45

In sfîrșit, două din ultimele creații ale lui Brâncuși, "Foca" (numită și "Miracolul", 1936) și "Țestoasa sburînd" (1940-45) – în fapt ultima sa operă – posedă și ele acea secțiune plană, care taie brusc un volum cu suprafețe convexe.

"Foca", animal amfibian, ca și omul, care viețuiește la confluența a două lumi, se ridică în echilibru precar, privind în depărtări. Fața cu care privește e redusă de artist la o secțiune plană perfect verticală, plan care separă spațiul vieții de cel "aspațial" al miracolului.

"Țestoasa sburînd" a intrigat cel mai mult pe critici. In special nu și-au putut explica de ce

1. Aceasta noua varianta poarta numele "Pasare" si e sculptata doar in marmora. Cea din 1912 e la Muzeul din Filadelfia, cea din 1915 la Muzeul de Arta Moderna din Paris.

artistul a întors animalul cu burta în sus. Căci ei nu se pot desprinde de ideea că această formă reprezintă totuşi un animal; cu toate că ea doar poetic mai păstrează vreo legătură cu broasca ţestoasă.

Ţestoasa, care, atîta vreme cît trăieşte viaţa lumii acesteia, îşi cară cu greu carapacea celor pămîntene, se transfigurează la ceasul de răscruce şi devine pasăre sburătoare. Transformarea se face răsturnînd carapacea materiei şi reunind-o cu lumea celor de jos în punct de sprijin nestabil. În schimb, întreaga parte care priveşte în sus devine perfect plană. Este acelaş plan care anulează lumea spaţială a volumelor, planul limită al unui univers cu alte dimensiuni. În această operă finală, adevărat testament artistic, Brâncuşi extinde la maxim acea oglindă îndreptată spre transcendent. Totodată, cu o remarcabilă economie de mijloace, lasă conturul acestei secţiuni să aibă formă bivalentă, ambiguitate voită, pentru ca privitorul să poată avea dubla impresie de aterizare şi de decolare spre înălţimi.

Păsări care coboară, păsări care urcă – vis al lui Iacob tradus în limbă nouă, pentru oameni noi şi înnoiţi... Transcendent ce descinde, Cuvîntul ce prinde a se'ncarna... şi invers, omul care urcă prin transfigurare mistică şi gnoză.

Dar în "Ţestoasa sburînd", toate sunt prinse şi cuprinse într'o singură imagine, sinteză subtilă de forme şi semnificaţii, unite într'un singur corp. Monadă care reflectă destinul omului eliberat. Eliberat prin răsturnarea carapacei balastului lumesc, eliberat prin trecerea dela tîrîtoare la sburătoare. Oglindă-receptacol către absolut şi bivalentă în direcţii către opuse lumi.

Revenind la sculptura ca suprapunere de structuri, vom conchide că artistul a intuit că realitatea transcendentă, cea dincolo de formă, căreia vrea să-i dea totuşi corp material (în măsura în care o formă poate oglindi ceva din lumile superioare) este esenţial diferită de cea a lumii fenomenale, manifestate.

El insistă asupra acestei diferenţe şi separaţii între cele două lumi, atît prin forma pe care o alege ca să exprime planul superior, cît şi prin materialul ales, unde se adaugă tehnica în care acesta e tratat. Căci polisarea, după cum spuneam, introduce în spaţiul sculptural – în general bazat pe rugozitatea mată a pietrei şi a lemnului sau pe efectele de patină ale bronzului – o nouă dimensiune, o nouă formă de expresie: lumina, cu toate implicaţiile sale simbolice şi analogice.

Prin coacere milenară în adîncuri, ca într'un athanor-matrice a zeiţei Ghea, cărbunele saltă pe treaptă de diamant, metalele vulgare devin, prin transmutaţii de taină, aur şi alte corpuri înobilate.

O plantă creşte şi ea prin tulpină, ramuri şi frunze, pentru a da, în cele din urmă, floarea şi fructul. Acestea sunt atît de meşteşugit separate de restul plantei, încît la maturitate, o adiere le desprinde, ca şi cînd ar avea o individualitate proprie şi ar face parte dintr'o altă lume decît cea a plantei care le susţinea.

Operele brâncuşiene – compuse în etaje – cresc şi ele, parcă animate de o finalitate similară celei pe care o vedem în natură şi ajung la un produs final (în echilibru nestabil, ca şi fructul copt), floare supremă a procesului de creştere şi evoluţie, proiectată parcă într'o lume radical diferită, unde jocul cauzelor şi al finalităţii se opreşte în tăcere, somn sau meditaţie, adică într'un "joc secund", pentru a folosi expresia lui Ion Barbu.

4. TRUNCHIEREA PĂRŢILOR SAU DELA REAL LA MAGIC

Criticii au în general un minunat simţ al observaţiei. Astfel, nu le-a scăpat faptul că, în majoritatea operelor lui Brâncuşi se omit părţi anatomice, dar totuşi, se minunează ei, nu ai impresia de părţi amputate, cum ar fi spre exemplu la Venus din Milo.

Aceste omisiuni trec aproape neobservate, fiindcă partea rămasă e tratată ca un tot organic, ca o unitate atît de conturată şi de definită, încît simţi că nu-i mai trebue nimic în plus.

Este ceea ce anumiţi critici, evadînd temporar din raţionalism pozitivist, au numit "magicul la Brâncuşi".

De asemenea, au vorbit, ca o consecinţă a acestei "raţionalizări" a corpului amputat, de o "esenţializare a formei".

Dar aceşti critici nu ne spun prea clar cum se explică influenţa magică a formelor brâncuşiene şi ce trebue să înţelegem prin "esenţializarea formei". Ei remarcă faptul că forma e percepută dintr'un foc, că o mai amplă observare nu oferă surprize şi că această claritate e obţinută prin simetrie, destul de uşor de discernat, căci nu are decît un număr limitat de axe, care apar riguros articulate la anumite suprafeţe. Ei mai observă – şi pe bună dreptate – că această "esenţializare" e reflectată de o reluare în serie a unor motive, puţine la număr, dar care se desvoltă paralel prin variante din ce în ce mai aproape de perfecţiune.

Nu ni se pare că e prea nimerit a se vorbi de magie în cazul lui Brâncuşi, cel puţin dacă menţinem sensul corect al acestui termen: căutare de forţe ascunse pentru scopuri egoiste, ca acapararea de putere asupra semenilor.

⟶

Desigur că există o "vrajă" a operelor sale, în sensul că sentimentul pe care-l provoacă e mai puternic decît ar putea fi explicat în mod raționalist. Dar în acest caz acești critici se cam contrazic, căci ei pretind că isbutesc să dea tocmai o astfel de explicație.

Cuvinte ca "magia" sau "esențializarea formei" rămîn din păcate goale de conținut, atîta vreme cît suntem străini și opaci unei veritabile experiențe spirituale, pe care marii artiști sau marii mistici o caută, o au sau au trecut prin ea. Și de asemenea, atîta vreme cât aparatul de judecăți estetice nu e axat pe o viziune metafizică adequată sau pe o justă concepție asupra destinului artistului în funcție de realitățile de taină și de revelarea acestora.

5. DELA MULTIPLICITATE LA UNITATE

In evoluția lui Brâncuși, "Noul născut" marchează un hotar. Dacă înainte de această operă, executată în 1915, există sculpturi ca "Sărutul", "Dubla cariatidă" sau "Pinguinii", care, cu toată structurarea figurilor într'un bloc unitar, pot fi oarecum considerate ca sculpturi de grup, după "Noul născut", toate operele sale se concentrează la versiuni în serie a unor corpuri singulare.

Un caz aparte pare a fi "Masa tăcerii". Dar aceasta, cu toate că e compusă din mai multe elemente separate, reprezintă, printr'un procedeu diferit, tocmai afirmarea unității în pluralitate. Cele douăsprezece scaune gravitează ca simple reflectări secundare, în jurul mesei rotunde, după modelul centralității solare, căci în cazul soarelui, cele 12 semne zodiacale n'au existență în sine, ele fiind doar sectoare ale ciclului solar.

Operele lui Brâncuși au fost clasificate în diverse maniere și după cele mai variate puncte de vedere. Nu e locul a ne opri la aceste detalii de exegeză mai mult sau mai puțin erudistice.

Ceea ce trebue subliniat e faptul că sculptura lui Brâncuși e bogată în serii tematice și că o temă e urmărită atît subt aspect formal (singurul luat în considetație de critici), cît și din punct de vedere al implicațiilor simbolice și ideografice. Aceste serii se încrucișează și adesea o sculptură este nodul de convergență a două sau mai multe serii tematice, cum am căutat deja să arătăm mai sus.

Schimbarea de perspectivă fundamentală în lumea artei: nu opera individuală e scop în sine, ci evoluția interioară a artistului, căreia operele nu fac decît să-i marcheze treptele succesive.

O problemă care ar trebui tratată în acest capitol al unității în diversitate este cea a proporțiilor. Brâncuși n'a fost străin nici de acest aspect atît de important pentru artiștii egipteni, greci, precum și pentru marii creiatori ai Renașterii.

Secretele matematice care au fost observate în procesele vieții, formulele geometrice caracteristice morfologiei vieții, au fost recunoscute și ca chei majore în compoziția artistică. Secțiunea de aur, cu un întreg cortegiu de proporții derivate, a format învățămîntul superior, trecut în taină dela maestru la discipol, pînă în zilele noastre, cînd cu toate că e de domeniul public, prea puțini artiști se ostenesc a-l aplica. Dar despre această problemă s'ar putea scrie un studiu independent.

VLAICU IONESCU

A D M I N I S T R A T I V E

"CONGRESUL NATIONAL ROMAN-AMERICAN", și-a propus să construiască o casă de bătrâni și să creeze un post de radio românesc în Los Angeles. Toți românii sunt rugați să participe la acest măreț proect.

Adeziunile vor fi trimese la adresa : R.A.N.C. P.O. Box 29173 - Los Angeles-CA. 90029.

După primirea unui număr de 20 de adeziuni, se va alcătui o comisie care se va îngrji de colectarea fondurilor și va lua contact cu arhitecții și tehnicienii necesari pentru realizarea acestor proecte.

o

Incepând cu luna Ianuarie 1982, toate cotizațiile de membru, precum și orice altă sumă cuvenită RANC (abonamente la revistă, ajutoare, publicitate comercială, etc), vor fi trimese la noul Sediu Central al RANC: P.O. Box 29173 - LOS ANGELES - CA. 90029.

"CURIERUL" organul Congresului național Român-American, oferă coloanele sale pentru publicitatea comercială, la prețuri rezonabile. Doritorii se vor adresa administrației revistei : R.A.N.C. P.O. Box. 29173 - Los Angeles - CA. 90029

o

Pe viitor, redacția revistei "CURIERUL" este : P.O.Box 95 - SANTA CLARA - CA. 95052 La această adresă vor fi trimese numai materiale privind redacția revistei (articole, cărți, reviste, etc).

o

Suntem nevoiți să mărim costul abonamentului la revista "CURIERUL", din cauza majorării excesive a tarifelor poștale. Un abonament pentru un an va fi, începând cu 1982 $12. Pentru Europa, Australia și America Latină :$15. Air mail : $18 US.

EMIL TATU

TRAGEDIA POLONEZA

Tragedia națiunii poloneze este și tragedia noastră a tuturor națiunilor creștine din spatele Cortinei de fier.

Marea tragedie a națiunii poloneze a început în toamna anului 1939,când,de conivență,armatele lui Stalin și ale lui Hitler atacau Polonia,împărțind-o ca pe o pradă. După ce conspirația anticristă mondială scapă de sub control puternica mașină de război germană,pe care au creat-o,începe campania împotriva Germaniei.

Pentru a´și apăra propriul monstru creat de ea în Rusia, - comunismul - aceași conspirație,prin corupție și înșelătorie, cu ajutorul agenților infiltrați în guvernele marilor puteri creștine,reusește să bage în război Statele Unite ale Americii, forța majoră care avea să decidă soarta războiului în favoarea comunismului.

Ca și celelalte națiuni creștine din Estul Europei,din acel moment Polonia este dată sub totala ocupație a comunismului sovietic,prin Tratatul de la Yalta,semnat de Stalin,Roosvelt și Churchil. De atunci,poporul polonez dezarmat și lipsit de orice ajutor din afară,întreprinde mereu acțiuni pentru a se elibera din ghiarele monstrului comunist,cum a fost în 1956 la Poznan, în 1970 la Gdansk,în 1976 la Radom,însă toate au fost înăbușite în sânge de bandele de teroriști înscăunate la conducerea țării de Moscova.

La 30 August 1980,în orașul Gdansk,muncitorii polonezi se organizează și înființează sindicatul independent "Solidaritatea",numărând astăzi peste 10 milioane de membrii. Guvernul comunist a încercat de multe ori,fără succes,să-l desființeze. In cele din urmă au fost nevoiți să-l recunoască și chiar să´i permită să´și desfășoare activitatea. Acest lucru a fost considerat la Moscova,o amenințare la adresa comunismului internațional și a trecut la amenințări. Când nici acestea nu adus le rezultatul dorit de soviete,au înlăturat pe fostul șef al partidului comunist,Gherek,și l-au înlocuit cu Kanya. Pentrucă nici măsurile luate de acesta din urmă nu au fost de natură să reducă activitatea "Solidarității",la scurt timp Moscova l-a înlocuit și pe Kanya,cu generalul Jaruzelski care este considerat elementul cel mai fidel al ocupantului sovietic.

Deși amenințările cu invadarea Poloniei de trupele sovietice nu au încetat,sindicatul independent "Solidaritatea" și-a continuat legal activitățile și programul lui,până după Congresul anual al "Solidarității" ținut în Septembrie-Octombrie 1981 la Gdansk,unde,s-a luat în discuție incapacitatea guvernului de dictatură comunistă de a administra economia țării și s-a votat o rezoluție prin care muncitorii au cerut guvernului să permită sindicatului liber să participe efectiv la administrarea economiei,pentru a´și putea îmbunătății economia națională și nivelul lor de trai. Tot la acest Congres,"Solidaritatea" a mai hotărât să ridice monumente în memoria eroilor polonezi care au fost uciși de comuniști în lupta de rezistență,pentru libertate și independență națională,la Katin,Posnan,Gdansk și Radom. In urma hotărârilor votate la Congresul Solidarității de la Gdansk,bandele de terorișt din Kremlin au intrat în panică și au ordonat supușilor din Varșovia conduși de generalul Jaruzelski,să pună în aplicare ordinele primite de a distruge definitiv "Solidaritatea".

Astfel,la 13 Decembrie 1981,guvernul de dictatură din Varșovia,a închis frontierele, a tăiat toate liniile de comunicație și a decretat Legea Marțială,a arestat pe principalii lideri ai Solidarității,în frunte cu LECH WALESA și a confiscat și sigilat în toate orașele sediile sindicatului liber. Muncitorii opun rezistență prin grevele care au paralizat întreaga economie națională. Jaruzelski ordonă armatei să tragă în muncitori iar ostașii polonezi care au refuzat să tragă în frații lor,au fost executați. Agențiile de presă occidentale relatează că soldații care au tras în muncitorii polonezi,în realitate erau sovietici îmbrăcați în uniformele armatei poloneze. Teroriștii lui Jaruzelski au anunțat în repetate rânduri prin posturile de radio și televiziune că "Solidaritatea" a fost distrusă iar muncitorii și-a reluat activitatea normală și că numai 7 mineri au murit în ciocnirile cu armata. In realitate,muncitorii continuă grevele și,cu ajutorul mașinilor de scris (cele de copiat fiind confiscate),scriu și răspândesc clandestin menifeste prin care cer poporului să nu creadă în propaganda falsă răspândită în mod deliberat de guvernul comunist,să opună rezistență pasivă și chiar să facă apel la armată să nu asculte de ordinele lui Jaruzelski,ci de glasul propriei lor conștiințe. Prin aceste manifeste poporul mai este informat că rezistența la represaliile lui Jaruzelski este mult mai dârză decât o descriu agențiile de presă comuniste. B.B.C. informează că 3000 de mineri continuă greva în Silezia,iar la Uzinele de oțel din Katowice continuă greva 8000 de muncitori;la fel și

la alte uzine din Nowa Huta, lângă Krakow, etc., etc. La mina de cărbuni de lângă Katowice, în galerii adânci de 1650 fituri, minerii ţin greva în frig, în ciuda faptului că li s-a tăiat curentul electric. Ei anunţă din om în om toţi muncitorii să opună rezistenţă pasivă. Tot agenţiile de presă occidentale relatează că peste 49,000 de muncitori sunt arestaţi şi ţinuţi în frig pe câmp, sub cerul liber, fără îmbrăcăminte şi fără hrană. Se mai arată că numai între 13 şi 22 Decembrie 1981 au fost ucise câteva sute de muncitori. Numărul exact al morţilor nu poate fi cunoscut.

Ambasadorii Poloniei în Statele Unite şi în Japonia, care s'au desolidarizat de guvernul comunist polonez şi au cerut săptămânile trecute azil politic în Statele Unite, au declarat, printre altele, că ceeace se petrece astăzi în Polonia, este impus de Kremlin şi că planul cu decretarea Legii Marţiale împotriva Solidarităţii şi a poporului polonez a fost pus la cale la Moscova încă din luna Martie 1981, iar în Septembrie 1981 a fost publicat şi în "Pravda".

In urma informaţiilor primite de Preşedintele Reagan asupra situaţiei din Polonia, şi a numeroaselor proteste publice care au avut loc în multe oraşe din Statele Unite, Preşedintele Reagan a luat atitudine fermă şi a impus deocamdată severe sancţiuni economice împotriva guvernului comunist al URSS şi al Poloniei, cerându-le să ridice imediat Legea Marţială şi să pună în libertate toţi liderii şi membrii Solidarităţii.

Ceeace se petrece astăzi în Polonia, este o încălcare flagrantă a celor mai elementare drepturi umane şi de asemeni o încălcare a tuturor agrementelor şi acordurilor internaţionale pe care guvernele comuniste ale celor două ţări le-au semnat şi s'au angajat să le respecte.

Ultimile evenimente din Polonia sunt încă o dovadă că, sistemul comunist nu este capabil să asigure nici măcar minimul de existenţă al oamenilor şi că el nu s'a menţinut şi nu se poate menţine decât prin forţă, crime şi teroare. Adtăzi nu mai constitue un secret pentru nimeni că sistemul comunist nu este altceva decât masca şi arma teroristă, anume creată de conspiraţia păgână mondială, cu scopul de a distruge creştinismul şi de a înrobi lumea întreagă.

In aceste timpuri grele, supravieţuirea creştinismului depinde în mare măsură de unitatea de luptă a Bisericilor, şi dacă Sfântul Scaun nu va chema creştinii la unitate şi acţiuni efective împotriva comunismului va purta o mare răspundere pentru crimele ce se comit asupra CRESTINATATII de conspiraţia comunistă mondială.

EMIL TATU

"CONGRESUL NATIONAL ROMAN-AMERICAN" a făcut un parastas, în luna Noembrie, pentru luptătorii anticomunişti ucişi în închisorile din România şi în luptele de partizani.

Parastasul a fost oficiat la Biserica Sfânta Treime din Los Angeles, în prezenţa unui mare număr de români.

Refugiaţii români din USA, se pot adresa "Congresului naţional Român-American", pentru orice relaţie în legătură cu Imigraţia sau Departamentul de Stat, în ce priveşte situaţia lor de imigranţi. Deasemenea oferă asistenţă juridică şi înlesniri pentru reunificarea familiilor, în mod gratuit.

Curierul

ABONAMENTE :

1 AN

U. S. A.
CANADA .... $ 12 US

EUROPA
AUSTRALIA
AMERICA LATINA.......... $ 15 US

AIR MAIL...... $ 18 US

DIN IMPĂRĂŢIA MORŢII

CRONICĂ REZUMATĂ DIN INCHISORI

de GABRIEL BĂLĂNESCU

(fragmente)

URMAREA LUI 23 AUGUST

Românii intuind incapacitatea conducătorilor partidelor politice «istorice» de a face faţă situaţiei, lipsiţi de o mare personalitate care să le polarizeze conştiinţele, s'au ataşat intr'un procent din ce in ce mai mare, de organizaţiile locale naţionaliste de rezistenţă, cu atât mai mult cu cât aceştia nu puteau fi in condiţia de a pertracta cu invadatorul. In munţi, în oraşe şi sate, cu toată inactualitatea politică a momentului, constituiau nucleele rezistenţei morale. Paraşutiştii, veniţi din lagărele hitleriste din Germania, unde au fost torturaţi fizic şi moral, —scăpaţi de acolo printr'un joc al sorţii— au devenit, in mod spontan, centrul de atenţie şi de speranţe al marilor mase de români. Din adăposturile ţăranilor din cele mai indepărtate şi ascunse cătune, până in cabinetele comandanţilor de oştiri şi ale profesorilor universitari, sau oamenilor politici de frunte —adversari până mai ieri— prezenţa lor activă reconforta cugetele şi deschidea orizonturi. Diferenţele de concepţii politice, atâta cât erau, mai mult de apartenenţă politică decât de concepţie, au dispărut, şi toţi românii işi puneau o singură întrebare: «cum ne putem salva?». Răspunsul la această întrebare nu le venea din tainele culiselor politice, ci dela ceeace se petrecea sub ochii lor, dela ceeace se petrecea sub simţurile lor imediate. Sub simţurile lor imediate cădea constrângerea de a da cantităţi de cartofi, grâne, porci sau păsări, indiferent dacă ai sau nu, dacă eşti sau nu eşti producător. Această constrângere o exercita partidul comunist. Sub simţurile lor imediate cădeau necinstirea fetelor şi femeilor şi asasinatele. Aceasta o făcea soldatul sovietic. Sub simţurile lor imediate cădeau anarhia, desordinea, nesiguranţa vieţii, rapturile şi iconoclastia. Aceasta o făcea comunistul român, asistat de soldatul sovietic.

In această condiţie, sfaturile politice nu mai aveau nicio valoare, inţelepciunea nicio eficienţă, cuminţenia nicio raţiune.

Cei coboriţi din munţi şi cei veniţi din păduri, erau singurul sprijin al desnădăjduiţilor, cu forme şi acţiuni care depăşeau comunicatele oficiale, dar le impăca instinctul de conservare.

In locul tricolorului românesc, stindardul biruinţei de la Plevna, al unităţii şi independenţei României, a apărut cârpa roşie decorată cu două instrumente, care până atunci au fost ajutorul muncii românului, şi acum deveneau simbolul silniciei lui.

Cărţile care vorbeau despre trecutul României, au fost scoase din biblioteci şi librării. Statui de mare valoare artistică sunt dărâmate şi topite. Exemplu cele trei statui ale sculptorului Mestrovic. Dupăce in 1945 i-au distrus lucrările şi le-au topit, in Micul Dicţionar Enciclopedic, editat de Academia R. S. R. (1972), ii consemnează numele şi ii citează opera, astfel: «Sculptor, pictor şi gravor iugoslav. Statuară, monumentală, inspirată din istoria naţională. Statui ecvestre, reliefuri, portrete şi compoziţii sculptate, caracterizate prin tensiune interioară, concizie şi puritate a formei, robusteţea volumelor şi echilibru clasic al compoziţiei».

Literatura română dusă pe culmi de Eminescu, Caragiale, Rebreanu, Barbu, Blaga, Arghezi, este coborită la nivelul compoziţiilor elevilor de gimnaziu.

Pictorii scoşi din lumina liniştei şi sensibilităţi lor, sunt siliţi să mâzgălească coşuri de fabrică.

Romancierii trebuiau să scrie reportagii pentru pângăritorii României, iar muzicienii şi compozitorii să alcătuiască texte pentru imnurile celor care vor sufoca ţara.

Biserica batjocorită, preoţii obligaţi să glorifice din amvon pe atei, in timp ce membrii partidului comunist işi aprindeau ţigările, sub candelele care revărsau aromele de smirnă şi tămâie, să le facă inimile apte pentru rugăciune. Patriarhul Bisericii Române Ortodoxe a fost ales de sinodul timorat, la ordinile partidului, in preotul Marina din Râmnicul Vâlcea, numai pentru motivul că il găzduise, după evadarea de la Târgul Jiu, pe unul din liderii comunişti, Gheorghe Gheorghiu Dej.

Copiii şi adolescenţii, spectatori ai scenelor lubrice pe care le intâlneau la fiecare pas, sau actelor de violenţă, işi biciuiau simţurile şi-şi torturau sufletele, prematur.

Femeile, cerând drepturi egale cu bărbații, cereau avantagii morale, dar, in fond, această poziție de egalitate, le disloca din familie, antrenându-le in munci, depășind natura lor fizică și delicatețea lor sufletească.

Libertatea presei este sugrumată.

Libertatea cuvântului, gâtuită.

Intrunirile politice, cu excepția celor comuniste, au devenit imposibile.

Cortegiile funebre interzise, dacă decedatul avea un nume cu prestanță din trecut.

Copiii, instruiți la școală de haimanale inscrise in partid, iși supravegheau părinții și-i denunțau dacă ascultau posturile de radio occidentale sau discutau nelegiuirile regimului.

In scurt timp, a urmat desființarea Bisericii Unite. In casa unui avocat din București, am asistat la acest dialog:

Un preot, Bojogescu, dintr'o comună din apropierea Capitalei, Colibași, a primit ordin să meargă in Transilvania pentru... convertirea preoților uniți la biserica ortodoxă.

— Bine-bine, —il intrebă un student la medicină, de față fiind— dar dacă preotul nu vrea?

— Il conving!», răspunde preotul Bojogescu.

— Cam greu să convingi, mai ales astăzi, un preot care nu intâmplător este preot unit.

— Am argumente!

— Mă indoesc că argumentele pe care le ai pot sminti un preot din credința lui. Dar ce faci dacă preotul, la insistențele Sfinției Tale, iși cheamă enoriașii in ajutor?

— Ce crezi —răspunde preotul Bojogescu— eu plec așa la intâmplare? Am jandarmul cu mine.

Cu jandarmii, cu poliția și cu pistolul, guvernul comunist a «desființat» Biserica greco-catolică.

Proprietatea particulară urbană a fost abolită.

Tăranii au fost și au rămas, deposedați de pământuri.

Au urmat:

Naționalizarea industriei.

Naționalizarea comerțului.

Interdicția meseriașilor de a avea ateliere proprii.

Interdicția țăranilor de a crește și a deține vite, porci.

Interdicția țăranilor de a avea salbe de aur, mândria portului lor, monezi de aur, rodul muncii și economiilor lor, obiecte de argint, icoane.

In anii 1947 și 1948, toate privilegiile orânduirilor tradiționaliste românești, au fost pulverizate.

Monarhia răsturnată. Regele, la adăpostul căruia se infăptuise 23 August, constrâns să abdice, la 30 Decembrie 1947, cu cea mai umilitoare și mai grea de consecințe formulă. Maurul iși făcuse datoria!

Constituția anulată.

Moneda devalorizată.

Comerțul particular, desființat, in totalitate.

Pădurile defrișate și in interminabile convoaie de trenuri sau vapoare luau drumul spre imperiul sovietic.

Schimburile comerciale, aproape in intregime, erau făcute numai cu U.R.S.S. care ne livra, la prețuri exorbitante, materii prime și materiale finite, de cea mai proastă calitate.

In școli s'a introdus obligativitatea de-a invăța limba rusă, cu care poporul român n'avea nimic comnun sau prea puțin.

Limba latină, limba strămoșilor noștri, eliminată din licee.

Religia a fost suprimată din invățământ, iar filosofia inlocuită cu orele de marxism, in care era inclus și ateismul.

Elevul, chiar cel din cursul primar, nu i se mai adresează profesorului cu formula de reverență, —«domnule»—, ci cu formula nivelatoare: «tovarășe».

Liceele și-au schimbat denumirile care evocau trecutul nostru istoric și cultural (nume de poeți, voevozi, domnitori, eroi ai independenței), in numere.

Bulevardele și arterele mari sau mici ale Capitalei sau orașelor de provincie au fost botezate cu numele generalilor ruși, ale muncitorilor comuniști, sau liderilor politici din U.R.S.S. și țărilor de sub dominația sovietică.

Istoria românilor a fost «revalorificată» cu date și interpretări marxiste.

Gramatica limbii române mutilată și coborită la nivelul vulgului.

Justiția nu mai avea judecători, ci numai executanți ai ordinelor partidului comunist, judecătorii de carieră rămânând niște figuranți, fiind dublați de așa zișii «asesori populari». Aceștia din urmă, conform dispozițiilor ministeriale, nu trebuiau să se încurce

în labirintul legilor în judecarea unei cauze, conferindu-li-se puterea discreționară ca representanți ai clasei muncitoare.

Familia, prin includerea femeei în câmpul muncii, a devenit o ficțiune. Soțul și soția nu se mai întâlneau decât Duminica, adeseori nici Duminica, știut fiind că în România socialistă, ca în toate țările socialiste, se lucrează șapte zile pe săptămână.

INCEPUTUL SFÂRȘITULUI

Sfârșitul anului 1947 s'a evidențiat printr'o amplificare a manifestațiilor de stradă comuniste. Cortegiile de manifestanți, organizați de «partid», incepeau să pregătească opinia publică cu imense placarde, prin care cereau moartea lui Iuliu Maniu, singurul om politic din țară rămas pe poziție și cel mai temut.

In Parlament, Gh. Tătărescu era atacat cu violență, precum și miniștrii care-l secundau.

La 30 Octombrie a început procesul lui Iuliu Maniu și al conducătorilor partidului Național Țărănesc, iar la începutul lui Noembrie, miniștrii liberali nu mai făceau parte din cabinet.

Ana Pauker, venită în România cu gradul de general al armatei sovietice, preia Ministerul de Externe.

Lui Vasile Luca, maghiar, deasemenea cetățean sovietic care nici nu cunoștea limba română, îi este atribuit Ministerul de Finanțe.

Ion Mihalache, vicepreședintele partidului Național Țărănesc, este arestat în timpul tentativei de a părăsi țara.

La 11 Noembrie, Iuliu Maniu, acuzat de trădare pentru legăturile cu ofițerii americani și cu membrii misiunilor politice americane și britanice, este condamnat la muncă silnică pe viață.

Armata a fost literalmente dizolvată prin eliminarea a peste 10.000 de ofițeri de carieră. De notat că toți aceștia luptaseră alături de sovietici împotriva armatelor hitleriste.

Anul 1948 a fost cel al lichidării totale a vechei Românii.

In această situație să analizăm un «manifest» al C.C. al P.C.R., din Februarie 1938.

In primul rând trebue precisat că aceste manifeste nu erau răspândite într'un număr care să depășească 20-30, în Capitală, pentru simplul motiv că o difuzare într'un număr mai mare făcea vulnerabil micul număr de activiști. Apoi, mașinile tipografice rudimentare de care dispuneau făceau un sgomot care-i putea ușor desvălui, într'o lume ce le era total ostilă.

Manifestele lor de atunci, purtau în frunte formula sacră comunistă, «Proletari din toate țările, uniți-vă», formulă care și astăzi (1978), străjuește toate publicațiile lor politice, dela cele doctrinare până la cele de artă și literare.

Iată conținutul acelui manifest, răspândit cu ocazia proectului de constituție a lui Carol II:

Cetățeni,

Vi se impune să votați noua constituție ticluită prin surprindere de rege, camarilă, guvernul celor mai fioroși capitaliști și moșieri.

Cine votează această constituție, votează:

Pedeapsa cu moartea tuturor acelora care luptă pentru pâine, pământ, pace și libertate.

Aruncarea poporului în război fără a fi întrebat.

Răpirea dreptului de vot a peste un milion de cetățeni.

Răpirea tuturor libertăților cetățenești.

Foamete, robie și război.

Cetățeni,

Dacă nu vreți foamete, robie și război, votați împotriva constituției ticluită de călăii poporului.

Manifestați:

Pentru o constituție democratică.

Impotriva intronării dictaturei militaro-fascistă.

Pentru pâine pace, pământ și libertate.

Cu toții la vot și votați IMPOTRIVA constituției de înrobire.

II-1938.

Comitetul Central al Partidului Comunist din România

Din 1944 până astăzi, s'au scurs 35 de ani. Mulți americani, englezi, francezi, au privit desfășurarea evenimentelor din România, după invazia trupelor sovietice, cu un interes și cu o curiositate oarecum asemănătoare cu cea cu care privesc triburile africane, în filmele de «curiozități de pe glob». Tragedia României este discutată la o cafea pe o terasă însorită și discuțiile sunt sfârșite mai totdeauna, cu anecdote. Dar tragedia României (și a țărilor vândute la Ialta și Teheran), a rămas necunoscută nu numai țărilor civilizate, din nefericire, însă, chiar unor compatrioți, care s'au refugiat în Occident, imediat după invazie. Așa se explică desinteresul pe care l'am constatat la un imens număr din cei așezați în țările libere (încă!), unde și-au creat familii, gospodării, și-au adăugat titluri, s'au înstărit, dar au uitat ce-au lăsat în urmă.

Să comentăm «manifestul»:

Partidul comunist român, în 1938, cum bine este știut, nu reprezenta sub niciun raport, ca și în 1944, nicio valoare. Numărul membrilor acestui partid nu putea legitima nici înfințarea lui. După cum s'a constatat în procesele intentate și epurările de după 1944, mai mult de jumătate din membrii partidului comunist erau delatori.

Manifestele lor, după cum se poate vedea, erau de o simplitate și confuzie strigătoare le cer. Cu câteva formule ticluite și repetate până la obsesie, încercau să capteze massele de nemulțumiți.

«Pedeapsa cu moartea», împotriva căreia protestau, a avut după întronarea lor la putere, cea mai sălbatecă, mai nemiloasă și mai arbitrară aplicare, justificată propagandistic prin «lupta de clasă», adică printr'o luptă în care nu credeau nici cei mai fanatici din promotorii revoluției din Rusia.

Sliapnikov, unul din pionerii revoluției bolșevice, l-a gratulat astfel pe Lenin: «Dați-mi voie să vă felicit Vladimir Ilici, pentrucă faceți o dictatură în numele unei clase care nu există!»

«Pământul», cuvântul magic al tuturor manifestelor comuniste, în încercarea de captare a țăranilor, a fost inițial împărțit la nevoiași, pentruca în scurt timp să fie confiscat în totalitate, adică și cel care le-a aparținut înainte.

«Libertatea», în numele căreia au semănat țara cu morminte, și în numele căreia fac-și astăzi o deșuchiată propagandă, dându-i interpretări cinice, a fost într'atât anulată, încât nici în viața de familie nu mai ești stăpân.

«Răpirea dreptului de vot a peste un milion de cetățeni», a devenit, după instalarea lor la putere, răpirea dreptului de vot a 22.000.000 de români, prin faptul că alegerile nu mai sunt decât o mascaradă, o parodie. Românul nu mai are de ales representantul unui partid, sau al unei concepții economice sau politice, în cadrul liber al mai multor partide, ci un om din cei 400 ai unuia și aceluiași clan, reprezentând, în fond, forța sovietică.

«Constituția», nu mai este decât un petec de hârtie, în care la fiecare rând găsești o inadvertență. Niciunul din drepturile elementare ale omului nu este respectat.

Incă dela articolul 3 al Constituției din 1976 (modificată mereu din 1946, în funcție de necesitățile politice), se stabilește: «In republica socialistă România, forța politică conducătoare a întregei societăți, este Partidul Comunist Român». Deci, nicio altă formație, nicio altă opinie, nu poate avea acces în masele cetățenilor, sub sancțiunea celor mai aspre măsuri represive. In articolul 17, titlul II, se afirmă: «Statul garantează egalitatea în drepturi a cetățenilor». Ce înseamnă această *egalitate în drepturi*, în concepția comunistă? Magazine cu circuit închis pentru notabilitățile partidului, dela cele alimentare și de confecții, până la depozitele de vinuri și antichități. Niciun tablou sau obiect de valoare nu poate fi pus în vânzare înainte de a fi văzut de o comisie care se ocupă cu colecționarea de rarități pentru funcțiile partidului.

Membrii de partid care comit infracțiuni sau crime nu pot fi arestați conform legilor, îndată ce s'a constatat infracțiunea sau crima, ci este necesar un aviz al comitetului de partid al întreprinderii sau instituției unde lucrează membrul de partid respectiv sau al sectorului unde locuește. Dacă «membrul» infractor are o funcție de vază, afacerea este mușamalizată și infractorul trimis peste graniță —de obiceiu în Occident. Un caz care a impresionat în mod deosebit populația Capitalei a fost asasinarea soției ministrului și liderului comunist Miron Constantinescu, de propria ei fiică, prin 1970-1971. Asasina nu a fost deferită instanțelor de judecată, cum s'ar fi procedat cu un cetățean de rând, ci expediată —din câte s'a putut afla— în Elveția, unde trăiește și astăzi.

Actele arbitrare merg atât de departe încât sunt desființate instituții importante dacă au fost, printr'o întâmplare, implicate intr'o afacere particulară comunistă.

Cazurile nu pot fi întotdeauna cercetate îndeaproape, deci nu pot fi date precise decât în măsura în care isbucnesc la suprafață. Astfel, Institutul de Matematică, creat și condus de profesorul universitar Miron Niculescu, a fost desființat tot în urma unei «afaceri» comuniste. Profesorul Miron Niculescu —pe atunci și Președinte al Academiei R. S. R.— după mai multe demersuri rămase infructuose pentru a se reveni asupra acestei măsuri, s'a retras pentru o perioadă de odihnă, la Casa academicienilor de la Căciulați (în apropiere de București), unde a făcut un infart cardiac și a murit în anul 1974 sau 1975.

Copiii demnitarilor comuniști sunt cunoscuți în cartierele de odinioară ale aristocraților (astăzi ocupate exclusiv de liderii proletarilor), prin actele de huliganism, prin aventurile galante și desmățul cu care își petrec viața. Mașinile sustrase din garajele părinților sau autorităților, conduse cu viteză excesivă, au provocat nu o singură dată accidente mortale. Niciunul din acestia nu a ajuns în fața instanțelor de judecată.

La articolul 21 al aceluiaş titlu, se spune: «Cetăţenii Republicii Socialiste România au dreptul la învăţătură». In ce constă această «învăţătură», la care Constituţia îţi consacră «dreptul»? Legea invăţământului, al cărui proiect a fost publicat în ziarele comuniste din toamna anului 1978, la capitolul I al principiilor generale, statuiază: «Invăţământul factor principal de cultură şi civilizaţie, asigură înfăptuirea politicii partidului». La punctul «B» al articolului II, se precizează: «Prin întregul său conţinut, procesul instructiv-educativ din invăţământul de toate gradele, trebue să asigure insuşirea de către elevi şi studenţi, a politicii şi ideologiei Partidului Comunist Român». In capitolul IV, articolul 93, se poate citi: «Predarea ştiinţelor sociale se realizează pe baza Programului Partidului Comunist Român, a ideologiei şi politicii sale, a materialismului dialectic şi istoric şi a principiilor socialismului ştiinţifc, a celor mai mari realizări ale practicei revoluţionare». Mai departe, în articolul 94: «Predarea ştiinţelor sociale, trebue să asigure cunoaşterea, de către elevi şi studenţi, a trecutului de luptă a partidului». —«Ştiinţele sociale trebue să contribue la formarea şi dezvoltarea spiritului combativ al elevilor şi studenţilor faţă de ideile şi teoriile neştiinţifice, mistice, faţă de orice influenţe străine concepţiei marxiste despre lume şi viaţă». La articolul 96, citim nu fără consternare: «Educaţia comunistă a tineretului, reprezintă o îndatorire socială şi etică fundamentală a întregului personal didactic». La articolul 26 se stipulează: «Cetăţenii cei mai inaintaţi şi mai conştienţi din rândurile muncitorilor, ţăranilor, intelectualilor, şi ale celorlalte categorii de oameni ai muncii, se unesc în Partidul Comunist Român, cea mai inaltă formă de organizare a clasei muncitoare, detaşamentul ei de avangardă. —«Partidul Comunist Român exprimă şi slujeşte cu fidelitate, năzuinţele şi interesele vitale ale poporului, împlineşte rolul conducător în toate domeniile construcţiei socialiste, îndrumă activitatea organizaţiilor de masă şi obşteşti, precum şi organelor de stat».

După cum se poate vedea, prin Constituţia redactată de clanul comunist, numai în folosul clanului (care se autointitulează «detaşamentul de avangardă»), se stabileşte care sunt cetăţenii «cei mai inaintaţi» şi obligaţia de a se «uni în partidul comunist român», care «îndeplineşte rolul conducător în toate domeniile...».

Articolul 28: «Cetăţenilor Republicii Socialiste România, li se garantează libertatea cuvântului, a presei, a întrunirilor, a mitingurilor şi a demonstrăţiilor». Cinismul garantării acestor «libertăţi» este strigător la cer, întrucât o singură opinie neconformistă sau o singură critică obiectivă a măsurilor partidului a fost şi este pedepsită imediat cu scoaterea «din câmpul muncii» a refractarului, în cel mai bun caz. Foarte adesea, cu trimeterea în faţa instanţelor judecătoreşti, apoi în puşcărie.

«Libertatea cuvântului», garantată de Constituţie, consta ieri, şi în aceeaşi măsura constă astăzi, după 35 de ani de domnie, prin arestarea şi deferirea în faţa justiţiei, a oricărui cetăţean care spune o anecdotă în care era vizat un membru al partidului comunist.

Anecdotele şi epigramele lui Păstorel Teodoreanu circulau cu o frenezie de neînchipuit, dela un capăt la altul al ţării şi au dat un mare număr de victime. Nu era ţăran sau târgoveţ să nu cunoască şi să nu vehiculeze această armă a inteligenţei şi sănătăţii sufleteşti a românului: umorul, care de această dată, era şi o armă de luptă. Am intâlnit, în peregrinările prin păduri, un ţăran care mi-a spus: «Domnule, comuniştii vor cădea dela putere din cauza viţurilor!» «Poţi avea dreptate, i-am răspuns, dar numai dacă nu ar fi armata sovietică în spatele lor.»

La articolul 29, însă, se precisează: «Libertatea cuvântului, presei, întrunirilor, mitingurilor şi demonstraţiilor, nu poate fi folosită în scopuri potrivnice orânduirii socialiste şi intereselor celor ce muncesc» —anulându-se astfel orice altă libertate cetăţeanului, în afară de aceea de a elogia partidul comunist care «îndrumă activitatea organizaţiilor de masă şi obşteşti.»

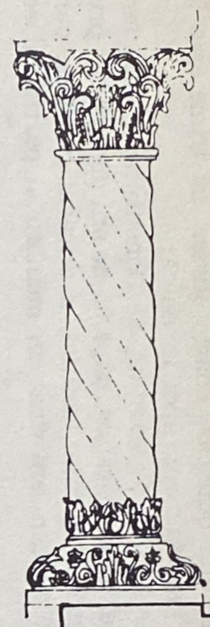
Articolul 30 garantează «libertatea conştiinţei tuturor cetăţenilor Republicii Socialiste România». Ce s'a petrecut cu Biserica Unită este un exemplu. Astfel de exemple sunt nenumărate: obligativitatea cadrelor şcolare de a propăvădui ateismul, obligativitatea preoţilor de a elogia din amvon diriguitorii comunişti care-i fomentează distrugerea; intemniţarea unui imens număr de preoţi; dărâmarea bisericilor —chiar acelea care erau declarate monumente istorice; transformarea mânăstirilor în închisori; înlăturarea călugărilor din mânăstiri şi trimeterea lor «la urmă»; numirea în capul Biserici a unui preot imoral, cu o viaţă de scandaluri, etc. Am asistat la o scenă în Noaptea Invierii (anul 1966), la una din bisericile din Bucureşti. In momentul solemn în care preotul, oficiind, a strigat «Veniţi de luaţi lumină!», doi tineri cu şepci de apaşi pe cap (un fel de uniformă a tineretului comunist pe atunci), şi-au aprins ţigările. Bine înţeles, credincioşii din jur au protestat. O bătrână, indignată, a întins mâna şi i-a luat unuia din

ei ţigarea, călcându-o în picioare. A aprins a doua ţigare şi scena s'a repetat. Tânărul a dispărut ca după o oră să revină cu poliţia, care a arestat-o pe bătrână, pentrucă... «Libertatea de conştiinţă este garantată prin Constituţie».

Articolul 33: «Secretul corespondenţii şi al convorbirilor telefonice este garantat!» Scurt clar şi precis! Cum funcţionează această garanţie, se poate observa dacă priviţi orice scrisoare venită din «raiul comunist». In afară de faptul că o scrisoare «par avion» din România Socialistă până la Paris —preţ de două ore cu avionul— ajunge destinatarului in două săptămâni, dar deslipirea şi lipirea anvelopei este atât de grosolan operată încât este evident că nici măcar nu se obosesc să ascundă cenzurarea. Un prieten din U.S.A., Alexander Fraga, a primit din ţară plicul fără scrisoare. Nu era cel puţin lipit.

Convorbirile telefonice? Este surprinzător ce aparatură colosală şi-au putut asigura, ca să poată intercepta toate telefoanele ambasadelor, tot personalul lor, (la locuinţele particulare), toate hotelurile, (mai ales cele pentru străini), toţi oamenii politici, inclusiv demnitarii partidului suspectaţi, (în ţările comuniste nu există cetăţean care să nu fie şuspectat), şi toţi foştii deţinuţi. Nu mai pomenim, oamenii de afaceri occidentali şi relaţiile acestora cu cetăţenii români.

Interogat în 1972 de un colonel de securitate asupra legăturilor pe care le aveam cu prieteni din lumea scriitorilor, ziariştilor şi artiştilor, şi negând astfel de legături, colonelul mi-a replicat prompt: «Vrei să-ţi pun banda?»

Coloană brincovenească. Capitel şi bază cu decoraţie compozită, fus în torsadă; mănăstirea Antim

SCRISOARE UNUI PRIETEN DIN TARA

Dragă prietene,cu durere sufletească îţi răspund la o parte din întrebările pe care mi le-ai pus şi poate că sufăr mai mult decât tine urmărind zi de zi desfăşurarea multiplelor activităţi ale agenturii comuniste din exil. La prima impresie eşti tentat să nu crezi,dar fără prea mult efort,orice român care veghează pentru ţara sa,ajunge la aceeaşi convingere la care am ajuns şi noi.

Să nu te surprindă că,pe lângă agenţii trimeşi din ţară a se stabili în Statele Unite sub diferite forme,ajutorul roşu,cu banii adunaţi din munca şi suferinţele voastre ale celor din ţară,reuşesc să recruteze o parte din "românii" din exil. După cum ştii din istoria ţării noastre,străinii de ţară şi neam,cu bani au putut cumpăra conştiinţe cu care au lovit în interesele majore ale neamului nostru. Astăzi,conspiraţia comunistă internaţională procedează la fel,se foloseşte de cozile de topor ale popoarelor asuprite de comunişti,pentru a lovi în toţi acei care i se opun. Folosindu-se de tot felul de metode,bani,ameninţări,minciuni,ajutaţi foarte mult şi de acei români din exil care refuză să ia atitudine împotriva lor pentru a nu supăra guvernul comunist de la Bucureşti,în schimbul unor avantaje,comuniştii îşi fac de cap,lovind în poporul român. Tu şti că,cu excepţia aventurierilor,a huliganilor trimeşi de guvernul comunist aci pentru a compromite exilul românesc,românii au părăsit ţara datorită regimului criminal comunistmei fiind victimele opresiunii acestuia. Acesta fiind adevărul,referindu-mă la românii din ultima categorie,este regretabil că nu ajută lupta românească,dând uitării totul,ignorând Patria,rude,prieteni. Prin aşa zisa neutralitate a lor aci în exil unde este nevoe de luptători,aceştia lovesc indirect în naţiunea română. Lupta nu permite cale de mijloc,care practic nici nu poate exista întrucât ea este pe placul agenturii comuniste.

Dragă prietene,după cum vezi,situaţia este aci la noi,contrarie aspiraţiilor noastre de libertate ,dar aşa cum ne-am jurat,lupta o vom duce cu pumnii strânşi pe Cruce.

Cu promisiunea că te voi informa în continuare,transmit prin tine tuturor românilor anti-comunişti din ţară,asigurările că vom continua lupta până la eliberarea ţării noastre.

Aşa să'mi ajute Dumnezeu.

IOAN GOCIU

EMIL TATU

II PRINCIPII ALE SOCIETĂȚII „JOHN BIRCH"

Prin încercuirea țărilor din Vestul Europei, prin presiunile și amenințările exercitate asupra acestor Cancelarii, prin ajutoarele pe care le dau agenților strecurați în guvernele și activitățile naționale de orice fel, din aceste țări, comuniștii au făcut mari progrese și au reușit să plaseze Vestul Europei într'o poziție foarte precară. Dacă totuși în vreo țară din Emisfera vestică este ales un adevărat anti-comunist acesta va fi desigur asasinat, pentrucă acest fel de acțiuni face parte integrantă din strategia comunistă. Cât privește extinderea infiltrării și influenții comuniste în interiorul granițelor continentului american, acesta este un subiect foarte vast care ar necesita un spațiu mai mare. Câteva exemple sunt, însă, necesare.

Un prim semnal de alarmă sunt sindicatele din transporturi și multe alte ramuri vitale din economia americană, care sunt dominate și controlate de comuniști ; 75 din cele mai secrete căi de comunicații ale Guvernului american, incluzând cele ale Pentagonului cu bazele aeriene din New York, Main, England, Canada și Newfoundland, sunt la dispoziția membrilor unui sindicat care poartă denumirea de "American Communications Association", care a fost exclus din CIO ca fiind pro-comunistă. Când însă în 1957 Președintele lui și alți 5 membrii au fost investigați asupra apartenenții lor la Partidul comunist, ei au invocat Amendamentul 5 din Constituție, iar astăzi au încă libertatea de a pune mâna pe aproape toate mesajele din cele 75 căi de comunicație ale Guvernului american. Deși se știe că poarta trădării este larg deschisă, până în prezent nimeni din Congres, din ramura executivă sau chiar Pentagonul, nu îndrăznește s'o închidă. Aceasta demonstrează cât de puternică a devenit influența comunistă în aproape toate agențiile federale.

Cu câțiva ani în urmă, un om cu o carieră de 25 ani în Departamentul de Sta, pentru a informa poporul american într'o carte a sa "INSIDE THE STATE DEPARTMENT" (In interiorul Departamentului de Stat), despre falsificarea de informații referitoare la afacerile politice din acel timp, a trebuit să își dea demisia. Dar, pentrucă influența comunistă este atât de mare chiar în mijloacele de informare (presa, radio, TV), probabil că mulți americani nici nu au auzit măcar de această carte.

Unul din cei mai mari diplomați, Artur BLISS LANE, a demisionat la rândul lui pentru a scrie cartea "I SAW POLAND BETRAYED" (Am văzut Polonia trădată). El descrie fapte concrete, dând nume, date, locuri și evenimente cunoscute de dsa personal, referitoare la trădarea deliberată a Poloniei de Guvernul American și predarea ei în mâinile sovietelor.

Un alt exemplu : dr. MEDFORD EVANS, fost șef în Comisia de Energie Atomică, și-a dat demisia pentru a spune adevărul poporului American în cartea sa "THE SECRET WAR FOR THE A-BOMB" (Războiul secret pentru Bomba "A"). Iar unele din cele mai bine informate autorități, a dat la iveală faptul că azi, în Statele Unite, există cel puțin 30 de cercuri mari de spionaj comunist, însă numai 2-3 au fost date doar parțial la iveală. Toate aceste fapte fac parte din arsenalul de metode cu care comuniștii vor să-și atingă ultimul punct din planul lor inițial de cucerire a lumii, prin căderea Americii. Printr'o intensă propagandă în Statele Unite, comuniștii au reușit să planteze în mințile americanilor multe idei eronate, cum-de exemplu-este aceea că, capitaliștii americani (cum li se mai spune), sunt prin definiție dușmani ai comunismului. Referindu-se la David Rockfeller, mulți cred că e absurd să se spună că el ar putea să fie în ligă cu comuniștii, pentrucă dacă aceștia ar triumfa, Rockfeller ar avea foarte mult de pierdut. Dar s'a dovedit că este fals să'l considerăm pe Rockfeller un dușman al comunismului, deoarece, numai în ultimii ani, banca sa "CHASE MANATTAN BANK" a fost favorizată de Roșii să fie prima Bancă Americană care a deschis oficiu în Moscova și deasemeni în Peking. Aceeaș bancă a sa a finanțat construirea celei mai mari fabrici de mașini grele de transport din istorie, pe râul Kama în URSS (în colaborare cu uzinele Ford), fabrică care în realitate produce în secret echipament și armament de război. Pentru a înțelege mai bine ce se întâmplă în realitate în America, trebue să ne dăm seama că unii așa ziși capitaliști, nu sunt nici conservatori, nici anticomuniști, ci sunt lacomi după putere care își folosesc marea lor bogăție și influență cu scopul de a cuceri puterea politică; deci, nu numai puterea economică, ci puterea absolută care poate fi cucerită numai prin cea politică.

Dar să trecem în revistă, în câteva rânduri pe cei care au condus în realitate Guvernul American.

In timpul campaniei electorale, JIMMY CAR

→

TER a spus că,dacă va fi ales,el va aduce noi oameni şi noi idei la Washington,iar la Boston a declarat la 17 Februarie 1976:"Eu nu vă voi minţi niciodată.Oamenii ştiu dintr´o tristă experienţă ,că nu vom putea fa ce schimbări dacă vom păstra în posturi de răspundere aceleaşi elemente". După inaugurare însă,dl. Carter a numit ca Secretar de Stat pe CYRUS VANCE (un avocat la Wall Street,şef de Comitet al Fundaţiei Rockefeller şi veteran în serviciul administraţiilor lui Kennedy,Johnson şi Nixon),iar ca şef al Securităţii Naţionale pe ZBIGNIEW BREZINSKI. In acel timp,amândoi erau membrii în Consiliul de Directori ai unei organizaţii prea puţin cunoscută,numită "Council of Foreign Relations" (Consiliul de Relaţii Externe)şi de asemenea,membrii ai Comisiei Trilaterale (TRILATERAL COMMISSION).

Mulţi Americani nici nu au auzit de aceste două organizaţii. De aceea este esenţial să scriem ceva despre ele,pentru a înţelege mai bine ce s´a întâmplat în America de câteva decade încoace.

- CONSILIUL DE RELATII EXTERNE (sau C.F.R. pe scurt în engleză),a fost înfiinţat în 1921. Este un grup particular care îşi are sediul în New York într´o clădire donată de familia Rockefeller în 1929.Fondatorul a fost EDWARD HOUSE (când a început infiltraţia comunistă în Guvernul American). In cartea sa intitulată "PHILIP DRU ADMINISTRATOR în 1912,EDWARD MANDELL HOUSE a scris că el lucrează pentru "socialism aşa cum l-a visat Karl Marx" şi chiar despre un plan de cucerire a Americii. El vorbeşte de o "conspiraţie"(cuvântul îi aparţine) menită să controleze atât Partidul Democrat cât şi pe cel Republican,care vor fi folosite ca instrumente în creearea unui GUVERN MONDIAL SOCIALIST

La sfârşitul primului Război Mondial când Senatul American a refuzat să ratifice intrarea Mericii în Liga Naţiunilor,MANDELL HOUSE şi prietenii săi au format C.F.R. ale căror scopuri de la înfiinţare,au fost să distrugă libertatea şi independenţa Statelor Unite. Ei au început să atragă oameni de putere şi influenţă. Finanţarea acestei Organizaţiia fost făcută de Fundaţia Rockefeller şi Fundaţia Carnegie.

In 1940,la invitaţia Preşedintelui ROOSVELT,membrii ai C.F.R.-ului au câştigat dominarea Departamentului de Stat,dominare care şi-au mintinut-o până astăzi.

După moartea lui EDWARD HOUSE,planul său de control asupra principalelor partide politice a început să fie aplicat. In anii 1944 şi 1948,candidatul Republican THOMAS DEWEI a fost membru în C.F.R. Mai târziu şi STEVENSON,NEKKENY,HUMPHREY şi McGOVERN;

Dar influenţa C.F.R.-ului s´a extins şi în alte domenii vitale ale vieţii Americane Principalele staţii de televiziune N.B.C., C.B.C.,ziarele THE NEW YORK TIMES,THE WASHINTON POST, THE DES MOINES REGISTER,conducerea revistelor TIME,LIFE,NEWWEEK,FORTUNE,BUSINES WEEK,etc. In anul 1978,în raportul anual al C.F.R. se spunea că numărul membrilor a ajuns la 1878. Zece din ei erau Senatori şi mulţi Congressmani. Tot din raportul lor anual reiese că 284 din membrii erau oficial în guvernul SUA,în administraţia Carter. In fruntea acestei Organizaţii este DAVID ROCKFELLER. Din nefericire,C.F.R.-ul (Consiliul de Relaţii Externe) nu este singurul grup care propune sfârşitul suveranităţii Statelor Unite. In anul 1973,tot David Rockefeller a finanţat o altă organizaţie numită "THE TRILATERAL COMMISSION" (Comisia Trilaterală) ale cărei rădăcini le găsim în cartea "BETWEEN TWO AGES" (Intre două ere)scrisă în 1970 de ZBIGNIEW BREZINSKI ale cărui gândiri sunt aceleaşi ca şi ale fondatorului C.F.R.-ului,marxistul EDWARD MANDELL HOUSE.

La sfârşitul anului 1973,prea puţin cunoscutul guvernator al Statului Georgia,Jimmy Carter,a fost invitat să devină membru fondator al Comisiei Trilaterale. Ca rezultat după nominara sa din partea Partidului Democrat,dl. Carter a ales pe trilateralistul WALTER MONDELL să´i fie vice-preşedinte. Apoi a ales pe CYRUS VANCE,pe MICHAEL BLUMENTHAL,HAROLD BROWN,ZBIGNIEV BREZINSKI,ANDREW YOUNG şi RICHARD GARDNER,în cabinetul său, toţi aceştia fiind membrii în C.F.R. şi în COMISIA TRILATERALA.

Lista membrilor Comisiei Trilaterală include deasemenea un număr de 10 canadieni, 90 Vest europeni,75 japonezi şi 80 americani (din care 6 senatori,4congressmani,şeful editor al revistei TIME,preşedintele C.F.R.-ului şi dr. Hanry Kissinger.

Este uşor de observat efectele C.F.R.-ului şi ale Comisiei Trilaterale,în afacerile naţiunii americane. Guvernul american nu mai acţionează în propriul său interes ; America nu mai câştigă războaie ; America este încătuşată de agremente,pacte şi convenţii internaţionale ; conducătorii Americii au acum preferinţe pentru U.R.S.S.,Cuba şi China comunistă,şi,în acelaş timp,activează în favoarea unui Guvern Mondial care întotdeauna a fost scopul comuniştilor. Pentrucă Guvernul American este dominat de influenţa comunistă,el întoarce spatele naţiunilor anticomuniste cum sunt Coreea de Sud,Rodezia, Chile şi aliatul loial TAIWAN care refuză să se alăture comuniştilor. Pe scurt,Guvernul American a devenit pro-comunist. Cum altfel se explică,de exemplu,faptul că Administra-

ţia Carter a aranjat să dea guvernului din Panama dominat de comunişti,Canalul Panama şi plăteşte roşiilor 400,000 de dolari să îl ia. Sau,cum se explică faptul că America a întors spatele Taiwanului (fiind aliatul acestei ţări) şi în acelaş timp a recunoscut din punct de vedere diplomatic,China Roşie,unde a avut loc cea mai brutală tiranie de pe glob.

Pe plan intern,până în prezent,Guvernele Americane au cauzat inflaţia,au slăbit puterea dolarului şi au distrus economia naţiunii. Au pus din ce în ce mai mult piedici sistemului de mici întreprinderi particulare cu scopul întăririi marelui monopol;au propagat ideea de a impune un control al armelor de către guvern,amestecul guvernului în sistemul de educaţie,în dauna şcolilor particualare,etc.,etc.,etc. Adevăratul scop al guvernului invizibil american care conduce în realitate,este să facă din Statele Unite o copie identică a unui stat comunist şi apoi să poată băga toate naţiunile în - tr´un sistem mondial condus de o mână de oameni bolnavi de lăcomia după putere.

Insă,adevăratele consecinţe ale unui astfel de sistem sunt :

1.- In loc de îmbunătăţirea standardului de viaţă al altor naţiuni,guvernul mondial va însemna o redistribuire forţată a tuturor bogăţiilor şi o reducere ascuţită a standardului de viaţă pentru americani ;

2.- La ordinea zilei va fi stricta înregimentare şi nu va mai exista libertate de mişcare,libertate de credinţă,drptul de proprietate,libertatea de vorbire ori dreptul de a publica ;

3.- Un guvern mondial va însemna că acest glorios pământ al oportunităţilor să devină doar o altă experienţă socialistă,unde nici un efort nu va produce o recompensă ;

4.- "Ordinea Mondială" va fi pusă în forţă de agenţi ai "Guvernului Mondial",la fel cum şi agenţii Kremlinului îşi pun în forţă conducerea astăzi în Rusia Sovietică şi în ţările satelite.

SOCIETATEA JOHN BIRCH a fost organizată pentru a opri activităţile comuniste în Statele Unite şi pentru a schimba politica dezastroasă a conducătorilor acestei naţiuni. Calea de a ajunge cât mai repede la aceste scopuri este aceea de a desvălui pe conspiratori şi conspiraţia lor.

Poporul American trebue trezit şi informat de aceea ce se întâmplă. Cu cât se vor trezi mai mulţi americani,cu atât planul sinistru al conspiraţiei va fi oprit mai repede. "EDUCATIA ESTE STRATEGIA IAR ADEVARUL ESTE ARMA"

EMIL TATU

COMUNISMUL DIN AMERICA LATINĂ A MAI GĂSIT ÎNCĂ UN ALIAT

(urmare din pg. 3)

înțeles cu președintele mexican (marxist), au recunoscut guerrilla din Salvador și-i dau tot ajutorul, iar sfetnicul principal al lui Mitterand – fanaticul comunist și specialist în terorism, Regis Debray, prietenul lui Fidel Castro și al lui Che Guevara – s'au grăbit să aducă în Nicaragua (noua bază de operații a comunismului) pe toți șefii guerrillei teroriste din America Latină, alungați de militarii anti-comuniști.

Noul aliat al comunismului latino-american, Mitterand, are trăsături machiavelice. A ajuns la guvern cu sprijinul evreilor din Franța. Când a învins la alegeri, șeful guvernului din Israel, Beghin, a jubilat de fericire, deși este șeful unui partid anti-socialist... Deodată se întâmplă ceva neașteptat: Beghin se sprijină pe acest nou aliat (Mitterand) și distruge centrala atomică din Irak. Mitterand nu se aștepta la așa ceva și declară că va reconstrui centrala, deși toată lumea știe că regimul din Irak este aliatul Rusiei Sovietice și că bombele atomice fabricate în Irak vor fi întrebuințate împotriva lumii occidentale și a Israelului... Mitterand a început să lucreze cu o viteză din ce în ce mai mare (ca și când s'ar teme de ceva). L-a trimis pe Debray (sfetnicul lui principal) în Angola, pentru a întări guvernul marxist din Luanda și a încuraja trupele comuniste a lui Castro (în momentul de față sunt cam 25.000 soldați cubani în Angola) împotriva Republicii Africa de Sud. Debray va fi noul Guevara și Castro în America Latină și în Africa. Mitterand vrea să apară ca șeful lumii a treia și să polarizeze "lumea a treia", însă... de partea Rusiei Sovietice. Il trimite și pe ministrul de externe, Claude Cheysson, să facă voiajuri-fulger. Până în 6 septembrie a călătorit prin 18 capitale din toată lumea (120.000 kilometri în 147 ore de sbor!) Din Mexico la Pondcherry (India), iar de aici la Algeria. Cei trei corifei francezi (Mitterand, Debray și Cheysson) sunt deciși să intervină în toate țările pentru a întări poziția comunistă într'un moment crucial. Moartea lui Anwar El Sadat, ucis de dementul Khaddafi, ușurează opera de destrămare a echilibrului forțelor.

Noul aliat al comunismului latino-american este, în realitate un nou aliat al Moscovei împotriva lumii libere. Consilierii lui Reagan vor avea luciditatea necesară pentru a face față imperativului istoric actual?

Stan M. Popescu

VIZITA PRESEDINTELUI REPUBLICII FEDERALE KARL CARSTENS IN ROMANIA.

Preşedintele Republicii Federale Germania,Karl Carstens,a făcut o vizită oficială în România,între 26 şi 30 Octombrie 1981. Din discuţiile purtate de cei doi preşedinţi unul ales de populaţie,celălalt impus de trupele de ocupaţie rusească,- s´a putut constata că guvernul român este interesat pentru o lărgire a schimburilor comerciale şi o colaborare mai strânsă între capitalul german şi cel românesc,atât în interior cât şi în exterior.

Comentariile ziarelor germane asupra primelor zile ale vizitei au fost oarecum favorabile regimului comunist. Pe ici pe colea s´a mai vorbit de "independenţa" lui Ceauşescu,un fapt care de mult nu mai corespunde adevărului : Ceauşescu a fost şi a rămas fidel Rusiei Sovietice. Altfel nici nu se putea ! Era suficientă o mică abatere de la linia comunistă ca să fie decapitat.

După terminarea fazei oficiale a vizitei preşedintele german urma să facă o vizită în diferite regiuni ale ţării. Ceiace s´a întâmplat a revoltat şi pe cei care până atunci mai aveau cuvinte de laudă pentru regimul terorist din România. La Craiova,comuniştii au dovedit odată în plus că nu ştiu să se poarte cu un oaspete de la care voiau să mai ceară şi bani. Carstens a fost pus în faţa unei scene care numai la primitivi se mai poate vedea : centrul oraşului Craiova a fost golit de oameni,prăvăliile închise şi ferestrele cu obloanele trase. Cuvântarea în faţa profesorilor şi studenţilor din Craiova,n´a mai avut loc.

Ziarul de mare tiraj "BILD",comentează astfel : "Scena a fost ca de stafii:o stradă moartă,prăvălii goale,tăcere mormântală. Unul care s´a rătăcit pe acolo simte apăsător casele moarte : Preşedintele Republicii Federale Germania în vizită oficială în România. Gazda Preşedintelui a închis zona de pietoni pe unde trecea . Se tem comuniştii de aplauze pentru un om de stat care vine dintr´o ţară liberă ? Se tem de aplauze pentru libertate ?"

Alt ziar din Köln,cunoscut pentru simpatia politicii de stânga a guvernului de la Bonn,"EXPRESS",scrie sub titlul "Missachtung" - (Lipsă de respect),următoarele : Ceeace şi-au permis românii cu preşedintele german,este o bruscare,dacă nu o insultă Karl Carstens a fost condus pe străzi de unde au fost alungaţi oamenii,discursul său sabotat în faţa unui auditoriu ales pe sprinceană,iar contactul cu germanii din România,în mod provocator îngreuiat."O asemenea mojicie s´a mai întâmplat în anul 1971, cu ocazia vizitei preşedintelui de atunci, Gustav Heinemann. Si el a fost deasemenea izolat. Pe atunci nu s´a făcut caz de această mojicie,pentrucă decedatul preşedinte provenea din cercurile de stânga. Heinemann primise bani de la comunişti pentru finanţarea unui partid. Mai târziu şi-a părăsit propriul său partid,nu însă şi mentalitatea,devenind ministru în guvernul social-democrat şi liberal,şi apoi preşedintele Republicii Federale Germania.

Ziarul "Aachener Volkszeitung" din 29 Noembrie 1981 scrie printre altele : "Realitatea României este precizată de mâna forte a partidului,care în realitate nu este decât o clică a şefului statului,iar criticii vorbesc de un stalinism nefalsificat".

Ziarul "Neue Osnabrücker Zeitung",scrie: "Ceeace i s´a întâmplat preşedintelui federal nu putea aştepta niciun preşedinte.In realitate se ascunde,sub bruscarea preşedintelui,frica de manifestaţii şi simpatie.Neliniştea dregătorilor partidului a fost că oamenii ar fi putut reacţiona altfel decât ar dori ei,manifestând elogios pentru un preşedinte "capitalist". Aşa se desvăluesc slăbiciunile şi nesiguranţa unui sistem politic.

Comentariu de AL.SUGA

o

Cu demisia lui Stanislav Kania din postul de secretar general al partidului comunis polonez,se află la "pensie de stat" patru foşti secretari generali şi trei şefi de guvern. Foştii şefi sunt : Edward Gierek, Vladimir Gomulka şi Eduard Ochab. Dintre foştii miniştri sunt "pensionari": Iosif Cyrankiewicz,Piotr Jaroszewich şi Eduard Babiuch Toţi funcţionarii de partid au trebuit să plece la "presiunea poporului muncitor!"Frumoasă realizare. (Deutsche Tagespost,10 Noembrie 1981).

o

Mult timp m´am întrebat şi nu descopeream secretul de ce presa internaţională,în general de stânga,n´a atacat guvernul militar al generalului Evren. Este ştiut că în concepţia acestei prese orice guvern militar care împiedeca instalarea regimurilor comuniste,este declarat fascist şi atacat în toate ocaziile. Excepţie a făcut până în prezent guvernul generalului turc ! Secretul pare a fi acesta : guvernul militar din Turcia interzice ziarele democrate,în schimb ajută apariţia ziarelor de stânga şi în special cele de nuanţă pro-sovietică. (Deutsche Tagespost

WILLY BRANDT. - AGENT SOVIETIC SAU IDIOT UTIL ?

De curând ziaristul american Jack Anderson a publicat în Washington Post un comentariu în care numeşte pe omul politic german,Willy Brandt,pur şi simplu agent sovietic. Informaţia a fost desminţită la Bonn. Interesantă nu este desminţirea,ci faptul că la intervale neregulate apar ştiri în presa internaţională ca şi cea germană,în legătură cu activitatea de spion a lui Willy Brandt,în favoarea comuniştilor ruşi. Willy Brandt a fost voluntar pe frontul comunist din Spania,iar în timpul războiului a organizat rezistenţa contra trupelor germane în Norvegia şi a revenit în Germania în uniformă norvegiană. Ceva mai târziu s´a înscris în partidul social-democrat german şi a ocupat funcţii înalte în actualul stat german. Mai întâi primar general în Berlinul de Vest şi apoi cancelar al Republicii Federale Germania. Forţe oculte şi în special presa de stânga internaţională i-au făcut o largă publicitate şi poate fi socotit cel mai cunoscut om politic german.Imediat după cel de al doilea război mondial, a publicat o broşură în care justifica anexiunile sovietice făcute în timpul şi după cel de-al doilea război mondial. Broşura apărută sub numele lui Willy Brandt nu este în realitate decât o broşură scoasă de serviciul de informaţie al consiliului de miniştrii sovietic,apărută în anul 1948 cu titlul "Falsificatorii de istorie".

Alex. Pribeagu.

MANIFESTATIA ANTICOMUNISTA DIN TORONTO - ONTARIO

La Toronto-Ontario (Canada),a avut loc o impresionantă manifestaţie anticomunistă în zilele de 7 şi 8 Noembrie la Seaway Hotel. Conferinţa care a precedat manifestaţia,a fost organizată de Comitetul executiv al organizaţiei antibolşevice a naţiunilor captive,secţia Canada. Au participat reprezentanţi a 14 grupuri etnice din ţările aflate sub dominaţia comunistă : Afganistan Albania,Bulgaria,Croaţia,România,Estonia, Letonia,Lituania,Ungaria,Polonia,Slovacia, Slovenia,Ucraina şi Vietnam. Din partea comunităţii româneşti au fost prezenţi : Dna şi dl. inginer Petre Lupşor,dna şi dl. inginer Cornel Popa,domnii Chirilă Ciuntu,Ion Cristescu din Windsor,Preotul Nicolae Zelea din Hamilton,Toma Lupu,Const. Magirescu,Raul Marian,Maria Lascu,Maria Calvarasan,Ion Calvarasan,Const.Roman,Edmond Lascu.

După înregistrarea delegaţilor,preotul Nicolae Zelea a rostit o rugăciune de deschidere,după care preşedintele Conferinţei, Dr.S.Paduchak (ucrainian),a declarat dezbaterile deschise. Cuvântul de deschidere a fost ţinut de doamna S.Stetsko,membră în Comitetul executiv mondial al ABN-ului şi directoarea relaţiilor externe ale organizaţiei. Dsa a făcut o descriere amănunţită a ceeace înseamnă ABN-ul (Anti-Bolşevic Bloc of Nations),cât şi activităţile organizaţiei în toate ţările din lumea liberă,în lupta de eliberare a ţărilor subjugate de Rusia imperialistă şi comunistă. In prima sesiune a conferinţei au luat cuvântul şi alte personalităţi din Canada şi Statele Unite,după care a urmat prezentarea rapoartelor fiecărui grup etnic.După masă a început a doua sesiune de lucru,prezentându-se rapoarte asupra situaţiei din ţările de sub dominaţia comunistă. Raportul din partea grupului românesc a fost citit de dl. Const Măgirescu.

La banchetul care a urmat după recepţia din sala de festivităţi a hotelului,a vorbit dl. Y.Stetsko,despre "Naţiunile subjugate,o supraputere neglijată",apoi dl. J.A.D. Wilkinson,deputat conservator în parlamentul britanic şi reprezentant al Angliei în organizaţia Nord Atlantică şi în Piaţa Economică europeană,urmat de dl. O´Connor din Statele Unite,expert în probleme de politică externă şi de apărare naţională. Au continuat dnii Michael Wilson,deputat în parlamentul federal canadian,Jesse Flis deasemenea deputat în parlamentul federal,şi Dennis Flyn primarul din Etobicoke. A doua zi Duminică 8 Noembrie,dezbaterile au fost reluate,discutându-se probleme în legătură cu lupta de eliberare a ţărilor subjugate de Rusia sovietică şi de comunismul internaţional.

Către sfârşitul discuţiilor,delegaţia Afganistanului a prezentat două filme arătând luptele anticomuniştilor în Afganistan şi metodele criminale folosite de ruşi împotriva populaţiei,folosind gaze otrăvitoare şi alte mijloace inumane.

După amiază,la orele 3.30,dezbaterile au luat sfârşit printr´o cuvântare rostită de Dr. O. Romanishyn,ucrainian,după care preotul Nicolae Zelea a oficiat rugăciunea de închidere.

Locul şi data conferinţei viitoare vor fi aduse la cunoştinţă la timpul cuvenit.

Coresp.

PANOPTICUM

Corespondentul nostru din Australia ne comunică amănunţit faptele care au condus la tragedia tânărului footbalist român Gheorghe Viscoveanu. După cum se ştie,Viscoveanu a cerut azil politic în Australia,care i-a fost - în mod surprinzător - refuzat de serviciile de imigraţie locale. Aparent, faptele ar avea o explicaţie prin interpretarea arbitrară a legilor. In realitate a fost o acţiune a consulului român,săvârşită prin "cozile de topor" înscăunate în diferitele "organizaţii româneşti" din Melbourne. Partidul comunist român,ca toate partidele comuniste din lume,îşi plasează agenţii în toate organizaţiile din exil. Cu ajutorul acestora,controlează massele de români,anihilând orice proces săvârşit contrariu scopurilor comuniste. Corespondentul nostru,citează câteva nume de "reprezentanţi ai Asociaţiei române",cari în realitate sunt colaboratori ai guvernului de la Bucureşti.

o

In exil încep să se petreacă lucruri interesante. Oamenii îş precizează poziţiile şi din când în când este dată la o parte câte o perdea impudică. Astfel,"Partidul Naţional Tărănesc,organizaţia tineretului şi a membrilor din SUA şi Canada",prin semnătura dlui Caraghiaur,trimete gazetelor o scrisoare adresată dlui Ion Raţiu de la Londra,în legătură cu gălăgiosul şi preţiosul său "Congres mondial al românilor" patronat de însuşi domnul Raţiu,secondat de însuşi Bruts Coste. Adică de doi faliţi politici. Iată ce spune,printre altele,d. Caraghiaur : "Adunarea (este vorba de "Congresul mondial".n.n.) să nu constitue o platformă de lansare a anumitor persoane pentru a acapara pe viitor o eventuală organizaţie mondială". Atunci-ne întrebăm-ce mai rămâne din dnii Raţiu şi Coste ?

Mai departe : "Toate partidele istorice şi Legiunea trebue să fie invitate în mod oficial,deoarece Congresul Mondial nu va fi în niciun caz reprezentativ fără participarea Partidelor Constituţionale. Aşa zisele "grupuri de români democraţi" pot fi acceptate numai ca organizaţii reprezentând pe compatrioţii noştri nealiniaţi politic din străinătate". (In privinţa asta,dl Raţiu are alinierea dsale strict particulară!)

PANOPTICUM

In fine : ..."Dacă aceste aşa zise "grupuri" vor avea ultimul cuvânt de spus,într'un eventual Congres Mondial,ele nu vor putea reprezenta decât anumite elemente de peste hotare,în cadrul unei eventuale Federaţii Mondiale Româneşti,fără să reprezinte câtuşi de puţin TARA şi pe luptătorii de acasă". Aplaudăm în special ultima opinie a dlui Caraghiaur şi nu ptem să nu ne punem întrebarea: ce a determinat acestă schimbare fundamentală de atitudine ? Si de ce atât de târziu ?

o

D. Ion Raţiu,mondialistul,se ocupă de Mişcarea legionară în "Tribuna liberă",monitorul dsale personal. D. Ion Raţiu se împodobeşte cu nişte pretenţii ridicole,afişând o autoritate moral-politică pe care nimeni nu i-a dat-o. Nici chiar Majestatea Sa ! Democrat de spiţă veche,vorbeşte despre o "majoritate" fictivă,recomandând sufocarea majorităţii reale din exil. Intocmai ca pe vremea lui Carol II în ţară. Toate nelegiuirile şi asasinatele de sub dictaturile trecute ale lui Carol II şi naţional ţărănistului Armand Călinescu,s'au manifestat întocmai cum preconizează astăzi mondialistul Ion Raţiu "de la Londra".

Partizanii dlui Ion Raţiu - nu partizanii din munţi,Doamne fereşte! - care au luptat cu arma în mână să'şi apere ţara şi spiritul românesc,împotriva cărora mondialistul Ion Raţiu luptă şi astăzi,ci partizanii săi "politici",care indicau,avându-l şef pe d. Raţiu, în calitatea lor de spioni,unde să tragă artileria bolşevică în soldatul român,aceştia sunt "majoritatea" în numele căreia d. Raţiu de la Londra,perorează. Adică o..."majoritate"infimă în exil. D. Ion Raţiu nu este numai de rea credinţă. D. Raţiu suferă de o boală cronică : delirul politic. Iată de spune d. Ion Raţiu "mondialistul",cerând,cerşind,înlăturarea Mişcării legionare din circuitul mondialist al dsale : "Ne referim la admiterea Mişcării legionare în C.N.R. ca ideologie şi entitate politică în sine,încercându-se prin aceasta să se acorde dreptul de cetate unei mişcări de extremă dreaptă care neagă cu vehemenţă principiile democratice şi urmăreşte să imprime prin violenţă voinţa unei minorităţi asupra majorităţii".

Care violenţă domnule Raţiu ? Nu s'au făcut sub egida "Majestăţii Sale" şi a partidelor "istorice" aceste alegeri ? N'a lipsit decât măciuca electorală de care în ţară puteaţi dispune,lângă ocaua de ţuică cu

care vă turmentaţi agenţii electorali!Atât! Deaceea rezultatul a fost altul decât cel dorit de mintea tulbure şi sufletul închircit al dlui Raţiu "de la Londra".

Noi remarcăm şi subliniem numai tentativele de extremă dreaptă şi totalitare,ale mondialistului Ion Raţiu,care - ca şi tovarăşii săi din timpul războiului,afişează democraţia cu glonţul pe ţeavă.

o

In "F.R.P. Presa liberă română",citim printre multe alte neghiobii şi următorul comunicat : "Dl Ion Raţiu,preşedintele "ACARDA",a fost primit de Majestatea Sa Regele Mihai I în audienţă de lucru"....

"Din conversaţiile avute au rezultat următoarele :

"Majestatea Sa Regele Mihai este regele tuturor romånilor"...etc.

După cum vedeţi,mondialistul Ion Raţiu a început să numească şi regi.

o

Cităm câteva rânduri din scrisoarea unui tânăr refugiat care luptă "pentru ceeace e scump tuturor romånilor : întregirea ţării şi scoaterea ei de sub dominaţia rusească".

Iată ce ne scrie tânărul din New York : "Din păcate sunt o mulţime de bătrâni aici, care nu fac cinste părului lor alb şi se ocupă numai de sădit discordie. Simţindu'şi funcţiile lor de paie ameninţate,ne pândesc peste tot să găsească greşeli cu care să ne şantajeze".

Tinere,dornic să faci ceva pozitiv : mentalităţile asemănătoare acţionează şi reacţionează asemănător,în condiţiuni asemănătoare. Din toate comunităţile româneşti ne sosesc la redacţie aceleaşi ştiri. Vă recomandăm o singură soluţie : ignorati ce trebue ignorat.

o

Moştenitorul lui Noel Bernard la postul de radio Free Europe (Europa liberă),secţia romănească,pare a fi deja desemnat :Vlad Georgescu. Un nume fără nicio circulaţie. Ar fi un tânăr profesor de istorie,imigrat în Statele Unite de câţiva ani. La primul contact cu personalul postului de radio,d. Vlad Georgescu şi-a manifestat nedumirirea că se difuzează şi un program religios,iar într'un cerc unde a fost invitat,s'a declarat (a ţinut să se declare !),filosemit. Sunteţi lămuriţi ? In fine,după ce s'a declarat filosemit,s'ar mai fi declarat şi antilegionar. Deci filosemit şi antiromân ! In acest fel şi-a asigurat bunăstarea. Un tânăr din Australia,cunoscător al culiselor şi misterelor acestui post de radio,ne scrie : "Poate că nu atât conducerea lui (Noel Bernard) a fost nefastă postului de radio,cât moştenirea pe care o lasă : oameni care n'ar fi avut ce căuta acolo. Fie evrei care mai toţi au jucat un rol în gazetărie, literatură sau economie sub regimul comunist în ţară,fie români,foşti membrii de partid, sau chiar un fost procuror comunist ca Emil Georgescu...."

o

"MICRON". Redactor : STEFAN MUNTEANU. Numărul 36. Inchinat sfârşitului de an 1981 publică o frumoasă "Elegie" a lui Ion Sugariu, poet mort pe frontul antibolşevic.

In cuprinsul celor patru pagini : Ion Mirea,Stefan Baciu,Mira Simian,Mihail Straje, Lucian Blaga,Alexandru Lungu,şi desigur editorul,domnul Stefan Munteanu,cu un "Film desenat" în cuvinte : "Judecăţile a priorice de valoare,nebazate pe un studiu aprofundat, devin simple impresii de spectator desinformat".

o

In "ziarul Dreptatea",din Oct-Nov. 1981 citim aceste rânduri cu privire la legionari şi guvernul de la Bucureşti (de astăzi),pe care le reproducem întocmai : aceştia (legionarii) "vor avea ocazia să constate acum că contrar celor susţinute în şedinţele,sau în presa lor aşa de sgomotoasă,guvernul Românii ei se bucură azi de mult respect şi trecere în toată lumea contemporană".

Mai este nevoie de vreun comentariu ?

In cuprinsul numărului respectiv,mai găsim o "figură de stil" a "directorului",care dojenind pe cei ce ar fi împotriva Regelui, scrie "Mai ales această atitudine antimonahală nu-şi găseşte nicăieri justificarea şi fundamentarea în realitatea sau adevărul faptelor".

In restul numărului,o filipică împotriva M.L. semnată de Corneliu Coposu şi altă filipică a patronului său "promonahal",Mitu Milhovan. Amândouă la acelaş nivel. Primul folosind nişte date chiar de la "domnul Corneliu Coposu",pe care le suceşte ca să-i iasă pasenţa,al doilea subliniindu'şi obiectivitatea pentrucă ţărănist fiind,domnul Mitu apără memoria lui D. Brătianu. Se înţelege că tot cu date "democratice" şi cu acelaş scop.

In celelalte pagini ale "gazetei",reclame pentru România comunistă,începând cu "Campionul păcii N.Ceauşescu" şi sfârşind cu cele pentru sborurile Tarom-ului la Bucureşti Tel Aviv şi Cairo.

o

Declaraţia (parţială) a unui preot catolic din România,publicată de bilunarul "Ajutor bisericii în nevoie",Nr.4,din Australia

Ani lungi noi am suferit torturi,lovituri,

→

foame,răceala,goliciunea,şi batjocora..... Am sărutat lanţurile noastre şi barele de la celulă,ca obiecte sfinte. Am considerat uniforma de închisoare ca odăjdii bisericeşti. In mod voluntar am purtat crucile noastre,deşi în numeroase ocazii ni s´au oferit libertatea,bani -i o viaţă confortabilă pentru a deveni apostaţii dela Roma.

Episcopii noştri,preoţii şi credincioşii au fost condamnaţi împreună la un total de mai mult de 5000 de ani închisoare şi au executat sentinţe de mai mult de o mie de ani. Sase Episcopi au murit în închisoare.. Cu toate aceste sacrificii în sânge,biserica greco-catolică are în prezent tot atâţi episcopi în viaţă,ca atunci când Stalin şi Patriarhul ortodox au declarat-o moartă.

Faptul că atâtea suferinţe nu au reuşit să o distrugă,noi îl considerăm ca un semn că Dumnezeu îşi aşteaptă rândul. El ne-a dat darul perseverenţei,El ne va da graţia reînvierii.

Din această cauză biserica nu are nici un motiv de grabă,să negocieze cu şefi ortodoxi şi comunişti cari niciodată nu au dovedit buna lor credinţă şi care nu reprezintă nici ortodoxia nici poporul român.

Biserica este cu răbdare deoarece este eternă. Dacă în mizeria noastră profundă noi sfătuim pe alţii să fie răbdători este pentrucă noi suntem pregătiţi să murim pentru credinţa noastră.

o

Munchen. In Germania Federală circulă o broşură intitulată "Religious Freedom in Romania Data,facts and realities",iar ca autor este indicat Pamfil Seicaru. Broşura nu are editură şi este fără dată. In realitate nu poate fi scrisă de Pamfil Seicaru, pentrucă nu este decât o reclamă pentru regimul comunist din ţară. Pamfil Seicaru nu putea să elogieze regimul din România,pentrucă este bine ştiut că în timpul vieţii l-a combătut. Pamfil Seicaru a decedat la 22 Octombrie 1980,iar tiranii de la Bucureşti abuzează de numele unui mort. Dar ce se poate aştepta de la bolşevici ?

o

BONN. Duminică 22 Noembrie 1981,la câteva ore înainte de sosirea într´o vizită oficială în Germania a şefului de stat şi partid bolşevic Leonid Brejnev,a avut loc la Bonn o demonstraţie la care au participat 50.000 de persoane. S´a protestat contra nerespectării drepturilor omului în Uniunea Sovietică şi pentru dezarmare atât în Vest cât şi în Est. La demonstraţie au participat şi reprezentanţi ai comunităţilor naţionale din exil. Exilul românesc a participat cu o delegaţie condusă de.d.Nicolae Paul,preşedintele Asociaţiei Românilor din Germania şi dl. dr. Alexandru Suga,preşedintele Asociaţiei Ortodoxe Române din Vestul Germaniei. Prin pancarte,delegaţia română a cerut libertate pentru românii din Bucovina şi Basarabia,iar pe alte pancarte s´a făcut aluzie la cei peste patru milioane de români din Uniunea Sovietică,cărora li se interzice de a se numi români. Deasemenea s´a cerut libertate pentru România. Demonstraţia s´a desfăşurat într´o perfectă ordine.

o

Deplasări de trupe sovietice cu avioane de mare capacitate. Uniunea Sovietică a transportat zilnic în ultimul timp din Germania de Est şi Cehoslovacia în Uniunea Sovietică 20.000 de soldaţi. Avioanele au avut culoarea societăţii de transport aeriene "Aero-Flot". Majoritatea transporturilor au fost făcute cu un tip nou de avion IL-86 care poate cuprinde până la 350 persoane.

o

Arme Laser. Pe un teren de aproximativ 20.000 metrii pătraţi,închis ermetic,lucrează în apropiere de oraşul Iena (Germania de Răsărit),peste 200 de specialişti germani la construirea unui nou sistem de dirijare a rachetelor. In mijlocul terenului se află o clădire - la fel închisă ermetic - în care specialişti lucrează la o armă cu razele Laser. Specialiştii care lucrează acolo n´au voie să poarte corespondenţă cu persoane din occident şi sunt aleşi dintre aceia care nu au rude sau prieteni în Vestul Europei.

o

Spioni români. Sub titlul "Rumänische Meisterspione" - Meşteri spioni români - revista germană "Zeitbühne" din Noembrie 1981 dă relaţii asupra spionilor români. Articolul începe cu o întrebare : "Cum se explică faptul că în ultimii zece ani,spionii descoperiţi au fost aproape toţi români ? Apoi enumeră cazurile de spionaj în care au fost implicaţi românii şi anume : Mihai Caraman,care a cumpărat de la cetăţeanul francez Francis Rousshilfe pentru suma de $ 20,000,cca 20,000 de documente secrete NATO. Caraman era secretar de ambasadă (în realitate colonel de securitate). In 1975,al treilea secretar al ambasadei române din Norvegia,Virgil Tipanu,a predat o listă cu numele a 40 de spioni români din Oslo,Kopenhaga,Bonn şi Stokholm. In 1978,Ion Pacepa a fugit în USA pri Germania. El a dat o listă completă a spionilor români din străinătate. In octombrie 1980 a fost arestat în Republica Federală Germania,un oarecare Nicolae Florea - între timp condamnat la doi ani închisoare - care avea misiunea să strângă date despre refugiaţii români din Germania. In urma fugii şe-

fului de cifru de la ambasada română din Viena, Florian Rotaru, a fost arestat pensionarul Edgar Berger (fost poliţist), care livrase securităţii române numele tuturor refugiaţilor români din lagărul din Traiskirchen de lângă Viena.

Numeroşi agenţi români sunt urmăriţi actualmente de securităţile germană şi franceză.

o

GERALD J. BOBANGO : "Religia şi Politica : Episcopul Trifa şi timpurile sale".

Ediţia engleză.

Primim în ultimul moment la redacţie cartea dlui Gerald Bobango. D. Gerlad Bobango este istoric. Deci lucrarea dsale ar trebui să se bazeze pe documente autentice. Nu subliniem decât aspectul discutabil al cărţii dsale, întrucât d. Bobango, părăsind linia obiectivă a informaţiei şi refuzând teze care ar contrazice teza "curţii", ca istoric "de curte" (episcopală), pune în circulaţie pe alocuri cel puţin teze hazlii. Deci "prinţul" este trimes în judecată de autorităţile americane pentrucă a minţit că ar fi aparţinut unei organizaţii politice. Organizaţiile evreeşti, obsedate de orice formaţie care le desvălue scopurile, se năpusteşte asupra "prinţului" care a aparţinut unei astfel de organizaţii şi îi stabileşte, prin tribunalele americane, culpa. Nu culpa că a aparţinut acestei organizaţii, ci culpa că a minţit. "Prinţul" îşi susţine minciuna până în pânzele albe împotriva evidenţelor. Nu aplaudăm necazurile "prinţului", cu atât mai puţin obsesiile şi metodele evreilor care s'au năpustit asupra "prinţului", dar nu putem aplauda nici alegaţiile istoricului. Pentrucă istoricul, acolo unde ar trebui să vină cu date precise, spune că :"Nu se ştie sigur, dar e probabil că....". Iar mai departe face o afirmaţie care se vrea salvatoare pentru "prinţ", în realitate fiind foarte compromiţătoare. Iată de scrie istoricul "de curte" (episcopală!), la pagina 139 :"In tot timpul cât îşi punea în practică astfel de proecte pe scară mare (este vorba de comerţul legionar. n.n.), Trifa a primit asistenţa de la un mare negustor evreu din oraş". De unde putea avea această informaţie istoricul ? Numai de la "prinţ", pentrucă istoricul nu era un om care să fi trăit departe de "prinţ", ci ca istoric "de curte", era foarte adesea văzut la "prinţ". Pe de o parte istoricul îl prezintă ca un prieten al evreilor, iar pe de altă parte ca fiind la ora dispariţiei lui Corneliu Codreanu, un vrednic continuator al Căpitanului. Cu toate că "prinţul", după cum afirmă excelenţa sa, n'a fost în mişcarea legionară şi n'a avut nici în clin nici în mânecă cu această mişcare, excelenţa sa având o "asociaţie separată, dar paralelă, bazată pe interes mutual". Aşa spune istoricul ! Si aşa spune şi "prinţul", care i-a dat "bun de tipar" acestui "document istoric".

Toată argumentaţia din cartea dlui Bobango, în paginile în care vrea să-l scoată basma curată pe "prinţ" sunt jocuri şubrede de artificii ridicole întâi, -apoi humoristice prin eforturile nereuşite de a-l scoate o ....."victimă a timpurilor sale".

Cartea are totuş, în ceeace consemnează obiectiv cu documentaţie serioasă, pagini care merită atenţie. Ne propunem ca pentru numărul următor, să o prezentăm pe cât ne va fi posibil, mai desvoltat, atât sub aspectul datelor controlabile, cât şi a poziţiei subiective a dlui Bobango (dar tendenţioase a "prinţului").

Credem că d. Bobango greşeşte numai pentrucă şi-a însuşit emoţional o teză de care este total străin.

"OPINII", nr. 21 din 1 Dec. 1981, prin semnătura dlui Faust Brădescu, se ocupă de o categorie nefastă de români : "NEUTRALII": "Că ţara întreagă - scrie d. Faust Brădescu - suferă sun călcâiul unui regim de teroare, ce importanţă poate avea !...Că toţi românii aşteaptă cu înfrigurare acţiunile celor aflaţi în lumea liberă, ce însemnătate poate oglindi !... Că şi-a jurat, pare - mi-se, atunci când se pregătea să plece, că va face totul pentru cei rămaşi, CE VALOARE MAI POATE CONSTITUI ! El, refugiatul de-atunci, şi-a salvat hoitul...şi-a găsit o situaţie frumoasă...o duce bine....E TOT CE CONTEAZA". In continuare : "Si astfel, din refugiaţi "anti-comunişti" de odinioară, plini de elan patriotic şi suflet de cruciaţi, n'au mai rămas decât nişte indiferenţi resemnaţi sau timoraţi, ce caută cu înfrigurare justificări şi etalează frenetic argumente pentru a-şi motiva decăderea".

"Exilul nostru românesc - scrie d. Brădescu mai departe - prezintă imaginea tristă a multiplicării acestor NEUTRALI. Sunt adepţii expectativelor permanente. Mulţi şi-au creat o bună situaţie, dar nu fac nimic pentru neam. Păstrează atitudini patriotice în convorbirile particulare, dar nu demonstrează nici o atitudine similară în marea luptă a exilului. Adesea dau sfaturi de cum să fie dusă ofensiva contra comunis

mului,dar nu-şi impun nici cea mai neînsem nată renunţare sau dăruire. Iar o bună par te dintre ei,nu fac nici atât".

"Nu cu baliverne crepusculare vom speria regimul comunist de la Bucureşti. Ci numai cu PREZENTA VIE şi VOINTA NESTRAMUTATA. Să nu se uite că laşitatea,comoditatea şi indiferenţa sunt la originea tuturor înfrângerilor. Azi neamul românesc se găseşte la o mare răscruce a destinului său. De nu ne vom dedica trup şi suflet salvării lui - toţi cei cărora soarta ne-a hărăzit libertatea - în zadar ne vom plânge de nenoroc.. "Victoria nu surâde decât celor îndrăzneţi"

o

<u>In după amiaza zilei de 19 Dec. 1981,</u> Preşedintele secţiei California a "Congresului Polono-American" a organizat o demonstraţie împotriva guvernului comunist din Polonia şi a instituirii legii marţiale.

"Congresul naţional Român- American", prin Preşedintele naţional Emil TATU şi preşedintele secţiei California,Ioan GOCIU,au participat la această manifestaţie anti-comunistă,împreună cu familiile lor. Numărul manifestanţilor se cifrează la circa 2000, comunitatea românească dând cel mai mic număr.

După înălţarea drapelului şi intonarea imnului polonez,au luat cuvântul Primarul oraşului Los Angeles,Dl. Tom Bradley,Consilierul Hahn,Congresmanul Dornan,Senatorul Goldwater Jr.,Preşedintele secţiei California a "Congresului Polono-American" şi mulţi alţii. Toţi vorbitorii au condamnat acţiunile represive ale guvernului comunist împotriva populaţiei poloneze. S´a hotărât ca fiecare participant la această demonstraţie să trimeată o scrisoare de suport dlui Walensa. Deasemenea,printr´o rezoluţie,s´a cerut Preşedintelui Statelor Unite să anuleze Tratatul de la Yalta,să nu mai acorde URSS-ului,Poloniei şi nici unui alt guvern comunist,nici un fel de ajutor sau credit.

o

<u>PARASTAS PENTRU POETUL ARON COTRUS.</u>

In ziua de 24 Oct.1981,s´a oficiat un parastas la Biserica greco-catolică "Sf. Elena" din Cleveland,la 20 de ani de la moartea poetului <u>Aron Cotruş</u>. Au luat parte un mare grup de români,remarcând prezenţa domnilor: Ion Halmaghi,Chirilă Ciuntu,Stefan Teodoru, Ion Simicin,ing. Petre Lupşor,dl.şi Dna Stefan Gheorghiu,Cornel Popa,Stefan Stănescu, dr.Nicolae Bucur,Ted Miclău,Teodor Andreica Dan Mailat,Gheorghe Leluţiu,etc.,etc.

Dl. Ion Halmaghi a evocat figura lui Aron COTRUS,subliniind valoarea liricii lui. A mai vorbit părintele VASILE HATEGAN,care a adus elogii luptătorului naţionalist ARON COTRUS.

Cu aceast ocazie,d. Ion SIMICIN a imprimat o casetă,folosind un disc al Doamnei Brezean,poezii recitate de Aron Cotruş.

Această casetă se poate comanda dlui Ion SIMICIN în 7350 Oakdale Ave. HAMMOND-IND. 46324. Preţul unei casete este $ 5.

A. PREDESCU

Portul naţional in diferite regiuni ale ROMANIEI

Costum bărbătesc de Moldova

La încheierea prezentului număr din Curierul, am primit cu rugămintea de a publica scrisoarea de mai jos. O reproducem în fotocopie.

Red.

Windsor, Septembrie 1981

SCRISOARE DESCHISA ADRESATA DOMNULUI DINU ZAMFIRESCU

Stimate Domnule Zamfirescu,

Dela un prieten am primit revista B.I.R.E. din 16 Aprilie a.c., si la pagina 9-a este o scrisoare a Dlui Dr. Vasile Andrei, adresata Dvs in legatura cu brosura intitulata "PUNCTE DE REPER", tot acolo, in continuare, se afla si raspunsul Dvs la acea scrisoare.

Eu nu cunosc activitatea politica din tara a Drlui Vasile Andrei, l-am cunoscut bine la Heidelberg (dupa razboi), unde venise sa-si faca acea operatie despre care Dvs scrieti in BIRE. Il vizitam cam la doua zile, si atat doctorii cat si surorile de caritate dela acel spital, m'au considerat ca pe o ruda apropiata a Dr. V. Andrei. Nu stiu daca gresesc, dar in situatia aceea, cand se stia ca avea foarte putine sanse de scapare, cu regret trebuie sa scriu ca-l cam parasise asa zisii prieteni si ii ramasesem numai eu singurul sau confident.

Cu o zi inainte de operatie, Dr. Vasile Andrei mi-a lasat un testament verbal cu ceea ce ar fi trebuit sa fac eu daca nu reusea operatia. Totul s'a terminat cu bine si bucuria a fost a mea ca am scapat de marea misiune care mi-o incredintase, iar dupa doua luni, el a plecat inapoi la Paris.

In toamna anului 1951, la un colt de strada langa universitatea Sorbona, am intalnit pe Dr. Vasile Andrei, si dupa ce ne-am strans mana si am schimbat cateva cuvinte, m'a intrebat daca am citit cartea Preotului Palaghita. I-am raspuns ca nu, dar am aflat de aparitia ei dela Horatiu Comaniciu, si la plecare m'a rugat, ba chiar a insistat, sa o citesc, deoarece este foarte interesanta.

Dupa cea am ajuns in Canada (cam prin anul 1953) am primit dela un cunoscut cartea Preotului Palaghita si mi-am facut semnul Crucii cand am ajuns la pagina 102 si am vazut ce scrie acolo despre Dr. Vasile Andrei si numai atunci mi-am dat seama pentru ce la Paris mi-o recomanda sa o citesc.

Stimate Domnule Zamfirescu, asa dupa cum nu stiu adresa Dvs, tot asa nu o stiu nici pe a Dr. Vasile Andrei, fiindca de 29 de ani nu am mai avut nici o legatura cu dansul, dar constiinta ma obliga sa desmint si sa condamn tot ce se scrie despre el in cartea Preotului Palaghita, deoarece este o minciuna sfruntata si nimic mai mult.

In momentele acele grele dela Heidelberg, nimeni nu a fost ca mine mai aproape sufleteste de Dr. V. Andrei, si tot ce noi am vorbit si ceea ce mi-a spus "El", eu nu am discutat cu nimeni, si nimeni nu stie afara de noi doi si Dumnezeu din cer. Ca sa fiu mai clar, niciodata Vasile Andrei nu a regretat ceva din trecutul sau politic, "luptele legionare din timpul studentiei sale la Cluj" si despre Dl Horia Sima, seful Miscarii Legionare, mi-a vorbit totdeauna frumos in cuvinte de lauda si admiratie.

Cazul Prof. Univ. Stefanescu Goanga este binecunoscut de multi si stiti si Dvs ca Dr. Vasile Andrei n'a avut nici un amestec in acel atentat, dar interesele Dvs meschine va dicteaza sa credeti minciunile din cartea Preotului Palaghita si sa ponegriti omul cu care porniserati la drum ca sa formati asa zisul Comitet sau Guvern in exil. Tocmai din cauza aceasta, Comitetul Dvs a murit fiindca au fost in el politicieni ca Dvs si nu ati avut destui oameni de caracter, de omenie si inalta tinuta morala, ca Dr. Vasile Andrei.

Fara intentia de a va contesta libertatea de a va preocupa de problemele romanesti, profit de aceasta ocazie sa va intreb: dar cine v'a dat Dvs dreptul sa vorbiti in numele nostru al majoritatii romanilor? Ce organizatie reprezentati Dvs in afara hotarelor tarii si cati membrii aveti?

Acum vad ca sunteti alaturi de Dl Brutus Coste impreuna cu Dl Ion Ratiu (cel care in timpul razboiului era la Londra, la Radio B.B.C., si sfatuia armata roamana sa depuna armele in fata rusilor) si in frunte cu ex-regele Mihai I, adica cel care a infipt pumnalul in spatele soldatului roman cand era cu fata la inamicul din rasarit, si pentru aceasta isprava a fost decorat de Tatucul Stalin cu cea mai mare distinctie a partidului comunist. Mare e gradina lui Dumnezeu!

Domnule Zamfirescu, un comitet serios trebuie sa fie compus din elemente dinamice, cu sentimente romanesti, care sa nu fi fost membri si nici colaboratori ai partidului comunist, deci nu din oameni compromisi, invechiti in rele si zaharisiti politiceste. Niciodata nu vom elibera tara cu proteste pe care nimeni nu le ia in seama, sau petice de hartie scrise confortabil la birou si publicate in nu stiu ce ziare... Niciodata nu vom elibera tara cu discursuri la banchete cu carnaciori pe varza si incalziti de multe ori cu vinuri romanesti chiar dela Ambasada Romana.

Vom impresiona pe guvernantii din Vest cand le vom arata ca noi suntem gata sa murim pentru ceea ce propovaduim. Sa formam echipe de parasutisti, si cu relatiile pe care pretinde ca le are Dl Ion Ratiu, sa gaseasca un avion ca sa ne parasuteze in tara, iar daca se va intampla sa nu ne mai inapoim la locul de plecare, vom ramane in istorie ca EROI cazuti in lupta pe campul politic (exemplul celor 13 din anul 1952). In aceste echipe trebuie sa fim intelegatori si sa dam posibilitatea sa se reabiliteze toti cei care au lucrat pentru faurirea zilei de 23 August 1944, ziua de doliu a poporului roman.

Vom atrage atentia Vestului cand vom cere "deputatilor si senatorilor", carora le dam votul, sa condamne si sa anuleze pactul de vanzare dela Yalta.

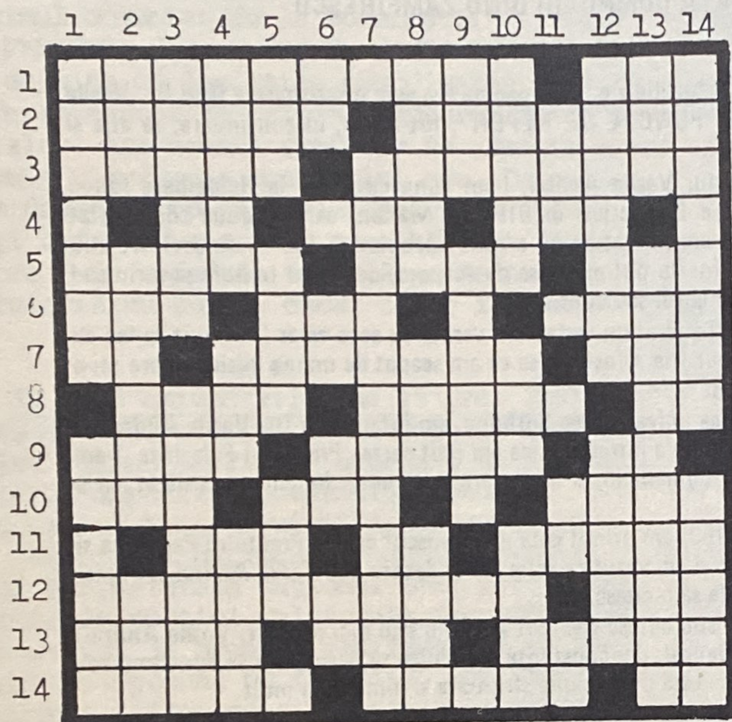
Daca nu vom face acestea, vor rade comunistii de noi, ca imbatranim prosti NEA ZAMFIRE!

Orice interpretare sau prezentare pizmasa a evenimentelor publice, produce sentimente de revolta si lasa pe cititor cu inima adanc intristata.

In ceea ce ma priveste, raman cu aceeasi incredere in viitorul Poporului Roman,

Al Dumneavoastra,
ION ILIE CRISTESCU

PRESEDINTELE USA RONALD REAGAN

ORIZONTAL.

1. Ronald Reagan.-Rumegător tibetan.-2.-Preşedintele Reagan.-Actriţă ori pictoriţă.-3.-Prefix englezesc.-Pas mare.-4.-Luca Ozon.-Lake Cachuma,California.-Când şi când.-5.- Intins,vast,nemărginit.-Lumina de la Casa Albă.-Lacăt,fără margini! 6.-Omonim.Intreg.Oficiul Preşedintelui Reagan de la Casa Albă.-7.-Alexander Haig.-Sportul preferat al Preşedintelui Reagan.-Coloritul Palatului Preşedenţial dela Washington.-8.-Gustul exilului.-Numele secretarului de presă al Casei Albe (James...),care în ziua de 30 Martie 1981,la ieşirea dintr´un hotel din Washington,unde Preşedintele Reagan a ţinut o conferinţă,s´a aruncat eroic întru salvarea Preşedintelui şi primind un glonţ în cap a rămas infirm fizic şi psihic.-Luana Armin 9.- Adevărat.-Râuleţ domol.-Stefan Fresno.-10.-Eva L.Urum.-Abreviaţie abreviată.- Tel.-11.-Bărberit.-Basil Epigon.-Fructă zemoasă şi dulce.-12.-O celebră, frumoasă şi talentată actriţă de filme americane,care a impresionat adânc publicul de altădată,o veche prietenă a familiei Reagan şi care astăzi trieşte într´o totală retragere în singurătate (2 cuv.).-Alimentul de bază copiilor mai mărişori.-13.-A poseda.-Vot pentru Preşedintele Reagan,cu excepţie la Social Security Income!-Starea Preşedintelui Reagan după atentat.-14.- Prima Doamnă.-Poleit cu aur.-Aurel Young.

VERTICAL.

1.- Friptă.-Prima familie.-2.-Numele fiului balerin al soţilor Reagan.-Numele celuilalt fiu al soţilor Reagan.-Ron V.Arcadie.-3.-Naţionalitatea Preşedintelui Reagan.-Numele primei fiice a soţilor Reagan.-4.- Sala de recepţii şi banchete a Casei Albe.-Cadoul primit de Reagan în 1981,dela Preşedintele Mexicului Portilo.-Faptul întâplat în ziua de 30 Martie 1981,la Washington,când Preşedintele Reagan a fost rănit.-5.- Zelos,la inimă!-Ronald Reagan,ca actor american.-Exact.-Decade!-Orson Lima.-Geroge Bush.-Gib Proka.-7.-Zonă în California,ce poartă numele unui oraş la Oceanul Pacific,unde Preşedintele Reagan îşi are moşioara şi unde obişnuit prima familie îşi petrece concediile (2 cuv.).-8.- Ameţite,bete.-Treier!-James Brady,care şi-a riscat viaţa să´l apere pe Preşedintele Reagan în acea zi nenorocită.-9.-Teo R.Picol.-Veche înlocuitoare de ciorapi groşi,mai ales în opinci.-10.-Veşnic.-Cedat,fără limite!-Răsuflători epidermice.-11.-Iutta R. Argus.-Sisquoc Erena. Alex Tell.-12.-Lucrare terminată cu bine.-Pentru şezut.-13.- Fir.-Stat american unde Ronald Reagan a fost guvernator înainte de a fi Preşedintele Statelor Unite.-14.- Reşedinţa preşedinţilor USA (2 cuv.).- Numele celei mai mici fiice a soţilor Reagan,azi o aspirantă actriţă.

ARONEL CLOTEANU - OHIO

Deslegarea jocului "ARON COTRUS",publicat în numărul 5.

Orizontal. 1.-Pur naţionalist.2.Opere complete.3.Erg.Rate.Aurit.Ere.4.-Aşi.Anti.Er.5.-A-luat.Iisus.E.R.6.-L.V.Inase.RAV.7.-Oriţă.Sirius.8.-Nela.Zgâi.Beat.9.-Goi.Leuştean.10.-Blaj.Inaintat.11.-Ea.Of.Teo.AL.12.-Iară.Sărăcie.13.-Cincinat.Vrană.14.-Haşag.Incăerat.
Vertical. 1.-Poet.Long Beach.2.-UPR.Aureolă.IA.3.-Regal.Ilia.Ins.4.-Nr.Suită.Joaca.5.-Agriana.Frig.6.TCA.Ta.Zei.An.7.Iata.Saguna.AI.8.Omenie.Aşa.STN.9.NP.TS.Sitiţă.10.Alaiuri.Enerva.11.Leu.Sărbătoare.12.Icre.Viena.Car.13.Stire.UA.Taină.14.Teterişti.Leat.

(R.A.N.C.)

Romanian-American National Congress, Inc.

Mailing Address:
P.O. Box 29173
Los Angeles, California 90029

Honorary President
Dr. A.E. Ronnett

National President
Emil Tatu

Vice-Presidents
Traian Golea
Caius Boeru
Petru Lupsor
Stefan Teodoru

Secretary-Treasurer
Emilia Tatu

Editor
Gabriel Balanescu

Auditors
Ioan Gociu
Peri Brezean

Honorary Members
Nicolae Tecau
Nicolae Dragos
Alexandrin Fedoreal

THE ROMANIAN-AMERICAN NATIONAL CONGRESS, INC., IS:

1..An American ethnic organization incorporated under the "General Not For Profit Act" as provided by the laws of the State of Illinois.
2..National in character.
3..An "umbrella-type" organization for all Romanian ethnic individuals regardless of religious affiliation.

PURPOSE:

1..To establish close cooperation with all other European ethnic organizations in the United States.
2..To promote better understanding for the American republican system among the new Romanian immigrants.
3..To establish liaison with federal agencies, i.e., Department of State, Department of Justice, Congress, Senate, etc.
4..To represent the interests of the Romanian-American community at all levels of government --- both local and federal.
5..To obtain legal council and assistance, at a minimal fee, for its members in legal affairs --- both domestic and international.
6..To secure, for the Romanian ethnic group, all benefits granted by federal law.
7..To establish, for the elderly Romanian-American, charitable homes in areas where large communities are located.
8..To continue the struggle for liberation of the motherland from communist tyranny until decisive victory.

Congresul Național Român-American, Inc., este,

1..O organizație etnică americană încorporată pe baza actului prevazut de legile statului Illinois pentru corporații caritabile.
2..Cu caracter național.
3..O organizație "tip umbrelă" pentru toate persoanele de origine etnică română, indiferent de afiliație religioasă.

Cu Scopul,

1..De a stabili cooperare maximă cu toate grupurile etnice americane-europene.
2..De a promova sistemul republican american între noii imigranți români.
3..De a stabili legături permanente pe lângă forurile federale, d.e., Dept. de Stat, Dept. de Justiție, Congresul si Senatul American, etc.
4..De a reprezenta interesele comunității româno-americane la toate agențiile de guvern, locale si federale.
5..De a obține asistență legala, la cost redus, pentru toți membri, în probleme legale domestice sau internaționale.
6..De a asigura pentru grupul etnic român-american toate privilegile prevăzute în legile federale.
7..De a stabili case caritabile pentru românii-americani bătrâni in localitați unde este necesar.
8..De a lupta pentru eliberarea patriei de sub tirania Comunistă. până la victoria finală.

****

R.A.N.C.

ROMANIAN-AMERICAN NATIONAL CONGRESS, INC.

Membership Dues -- Yearly ------------------------------------ $20.00
Student Dues ----- Yearly ------------------------------------ $10.00

Make check or money-order payable to:

Romanian-American National Congress, Inc.

NAME: ____

ADDRESS: ____

CITY: ____________________ STATE: ____________________ ZIP: __________

(Please type or print)

Curierul

ORGAN AL CONGRESULUI NATIONAL ROMÂN-AMERICAN

Mailing Address:
P.O. Box 29173
Los Angeles, California 90029

Români!

Evenimentele politice şi militare se precipită peste tot în lume.

Românii pribegi, dispersaţi prin toate ţările care i-au găzduit, nu au o organizaţie unitară puternică şi potrivită timpurilor grele care se anunţă.

"Congresul Naţional Român American" urmăreşte să devină un interlocutor cu autoritate în discuţiile cu guvernele ţărilor din lumea liberă şi in special cu guvernul american. In acest scop avem nevoe de adeziunea fraţilor noştri Români.

Sprijiniţi-ne moral şi material.

Un număr cât mai mare de Români participanţi la Congres dă greutate şi autoritate cuvântului nostru.

Dincolo de agitaţiile politice trecătoare este ROMÂNIA de totdeauna.

Pentru patria noastră, pentru suferinţele prin care trece ea astăzi, pentru libertatea ei de mâine: Mişcaţi-vă!

Lăsând la o parte în acest moment fricţiunile dintre grupările politice, alăturaţi-vă acţiunii pe care o întreprindem viguros ca să deschidem o fereastră largă problemelor esenţiale româneşti şi viitorului nostru. Nici un Român nu trebue să se abţină îndatoririlor supreme.

Dealungul întregei noastre istorii unitatea în conştiinţă şi acţiune a fost singura salvatoare. Această unitate să nu lipsească în cel mai grav moment din istoria românească.

Asaltul împotriva existenţii noastre ca neam este uriaş. Uriaşă trebue să ne fie hotărîrea de a-l respinge şi a ne reaşeza căminul în spiritul legilor noastre strămoşeşti, sub nimbul de suferinţe şi glorie al lui Iisus.

Români de pretutindeni!

Trimiteţi-ne de îndată sprijinul, adeziunea şi propunerile voastre astfel încât "Congresul Naţional Român American" să devină un organism mare, viu şi eficient.

Vă aşteptăm!

ROMANIAN AMERICAN NATIONAL CONGRESS